Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1756 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 18 decembrie 1954

LA SONDA TINERETULUI

Cu aproape doi ani în urmă la trestul nr. 1 foraj din Moldova s-a prezentat un grup de absolvenţi ai Şcolii medii tehnice de petrol din Tîrgovişte. Printre ei se aflau şi utemiştii Traian Marinescu, Pletea Traian şi Bănuţă Nicolae. Nu se poate spune că tinerii vedeau pentru prima dată o sondă. Totuşi aici, în Moldova, vedeau pentru prima dată o instalaţie de foraj cu turbobur. Erau dornici să cunoască cît mai curînd mecanismele noii instalaţii şi apoi să înceapă alături de ceilalţi muncitori săparea sondelor. Greutăţile începutului au fost repede învinse.

Dintre noii absolvenţi veniţi în cadrul acestui trest şi utemistul Marinescu Traian şi-a însuşit repede noua tehnologie a forajului cu turbină. Lui i s-a încredinţat conducerea unei brigăzi de tineret nou înfiinţată. Brigada a forat mai multe sonde printre care şi 1241 — sondă a tineretului. Succesele brigăzii condusă de tînărul Marinescu au crescut de atunci lună de lună. Aplicarea noii tehnologii, a forajului cu turbobur, a făcut ca această brigadă să dea înainte de termen producţiei, sonda 1241.

Azi sînt veseli tinerii. Faptul că oficiul din care fac parte şi-a îndeplinit, cu mai bine de o lună înainte de termen, sarcinile anuale de plan, le dă mai multă încredere în forţele proprii. Ei sînt hotărîţi să meargă şi pe mai departe, din succes în succes.

Foto: RADU COSTIN

Toată atenţia tinerilor de curînd intraţi în producţie

VASILICA VILCU nu intrase niciodată într-o fabrică. Ştia doar că ... scoală utile maşini puternice cu ... orul cărora oamenii creează bunuri materiale, că munca clocoteşte asemenea ... ei ţîşnită dintr-un vulcan. Ea a înţeles însă că viitorul său nu este acela de ... fi înregistratorul muncii altora. Fata a ... rit să producă ea însăşi. De aceea, în... legînd necesitatea şi justeţea restrîngerii activităţii unor şcoli care pregăteau ... ncţionari, Vasilica a păşit hotărîtă, deşi ... că sfioasă şi neîndemînatică pe poarta ... treprinderii metalurgice din Piteşti.

— Aici vei lucra.

Cel care rostise aceste cuvinte surîse ... înd roşeaţa care acoperea chipul co... ăros al fetei.

Aşa şi-a început noua viaţă Vasilica ... lcu. Despre aceasta zi ea îşi aduce ... inte cu multă bucurie, la fel ca şi numeroşii tineri care în toamna acestui an ... intrat în producţie.

Muncitor — cît de mîndru sună acest ... vînt! Prin el întrezăreşti pe făuritorii ... tieselor hidrocentrale, ai măreţelor ... brici şi uzine, pe cei ce înalţă schelele ... re conturează viitoarele clădiri — toate ... ere ale harnicului nostru popor.

Munca este baza vieţii. Viaţa fără muncă este searbădă, lipsită de sens. Munca ... face pe om puternic, de neînvins. Maxim ... Gorki spunea că nu există un eroism ... ai mare decît eroismul în muncă. În ... ndiţiile regimului democrat-popular, ... unca a devenit o chestiune de glorie, ... cinste şi de eroism.

Tinerii muncitori din ţara noastră ştiu ... numele cărui ţel muncesc. Viaţa nouă ... care o făureşte poporul — sub conducerea înţeleptului nostru partid — oferă ... neretului cele mai mari perspective. Cînd ... înscris la şcoală, Vasilica Vîlcu visa ... oate să-şi petreacă ziua într-un birou ... mod, dar cu timpul veştile despre noile ... ctorii din fabrici şi uzine i-au arătat că ... cul ei este acolo unde e cea mai mare ... evoie de braţe harnice pentru sporirea ... unurilor de consum necesare oamenilor ... uncii.

Ea nu a fost singura. Odată cu Va... lica, mulţi alţi tineri au simţit o mare ... curie cînd au intrat în marea familie ... muncitorilor. Acest eveniment l-a trăit ... tînăra Maria Ciuntu, care a intrat la ... brica de tricotaje „7 Noiembrie" din ... biu. Chiar dacă nu a spus că vrea să ... vină fruntaşă, acest gînd nu a părăsit-o nici o clipă. Ea a urmărit atent cu ... că conştiinciozitate îşi îndeplinesc sar... nile tovarăşele ei de muncă şi s-a stră... uit să le urmeze pilda. Chiar din pri... ele zile, Maria Ciuntu a început să-şi ... epăşească norma. „E fată harnică" — ... a se spune despre ea în secţie şi acest ... pt îi dă puteri nebănuite, încredere, cu ... utorul căreia a învins greutăţile ine... nte ale începutului.

Proaspeţilor muncitori şcoala le-a îm... ogăţit cunoştinţele şi acest lucru le este ... mare folos. În producţie ei trebuie să ... osească aceste cunoştinţe şi pe această ... ză să înveţe să producă mai mult şi ... ai bine pentru satisfacerea cerinţelor ... ateriale şi culturale ale poporului ... ostru.

Exemplele de mai sus şi numeroase ... te exemple asemănătoare arată că noii muncitori obţin rezultate bune în muncă atunci cînd sînt ajutaţi şi bine îndrumaţi.

Înţelegînd sarcinile ce le revin, multe direcţiuni din întreprinderi au căutat să găsească cele mai bune mijloace pentru ca noii muncitori să aibă asigurate condiţii bune de trai, precum şi condiţii optime pentru a-şi putea însuşi bine meseria aleasă. În numeroase fabrici, uzine şi întreprinderi de construcţii, tinerii noi intraţi în producţie au fost puşi să lucreze pe lîngă cei mai buni muncitori care se ocupă atent de calificarea tinerilor. În numeroase locuri de muncă — conform hotărîrii guvernului — au fost luate măsuri pentru ca tinerii să aibă şi posibilitatea de a-şi continua învăţătura. Astfel, tovarăşele Maria Ciuntu şi Dorcă Eugenia, care lucrează la fabrica de tricotaje „7 Noiembrie" din Sibiu, au posibilitatea, ca după încheierea zilei de muncă să meargă la liceul seral.

Există însă şi cazuri cînd conducerile unor întreprinderi îşi neglijează sarcinile în legătură cu tinerii noi intraţi în producţie. Astfel, la întreprinderea de construcţii 601 conducerea şantierului 6103 din Craiova n-a luat măsuri din timp pentru a se asigura tinerilor condiţii de muncă şi de trai corespunzătoare, ceea ce a făcut ca unii dintre aceşti tineri să nu se simtă atraşi de frumuseţea noii lor munci.

Datoria organelor U.T.M. şi a comitetelor organizaţiilor de bază din locurile de muncă respective este de a veghea ca noii muncitori să se bucure din plin de toată atenţia. Comitetele U.T.M. din întreprinderi trebuie să se preocupe îndeaproape, zi de zi, de educaţia lor, să-i antreneze în activitatea vie a întregii organizaţii de bază, să le încredinţeze sarcini de organizaţie, să stimuleze prin metode variate spiritul creator şi iniţiativele tinerilor. Organizarea de consfătuiri cu fruntaşii în întrecerea socialistă, consfătuiri la care să se vorbească despre tradiţiile glorioase ale uzinei, despre frumuseţea muncii, despre experienţa bună dobîndită de fruntaşi, va însufleţi pe noii muncitori, le va cultiva dorinţa de a face şi ei fapte eroice în muncă, de a contribui din plin la îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie al întreprinderii respective.

Încă de la început, tinerii noi intraţi în producţie au fost şi sînt organizaţi în brigăzi. Această formă de organizare a muncii, specifică tineretului, ajută pe tineri să muncească mai bine, să-şi însuşească mai uşor meseria, să-şi însuşească metode de muncă înaintate, să lupte pentru a deveni ei înşişi fruntaşi în întrecerea socialistă.

Grija permanentă şi atenţia faţă de tinerii intraţi de curînd în producţie constituie o sarcină de mare răspundere pentru organizaţiile U.T.M. din toate locurile de muncă unde se află asemenea tineri. Printr-o preocupare continuă faţă de modul cum ei îşi însuşesc meseria, faţă de calificarea şi educarea lor, trebuie să facem ca în cel mai scurt timp aceşti tineri să constituie un detaşament activ în marea familie a oamenilor muncii care luptă neobosit pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, pentru întărirea şi înflorirea continuă a patriei.

Împărţirea roadelor în gospodăriile colective

La Medieşul Aurit

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — Un an de zile colectiviştii din G.A.C. „Horia, Cloşca şi Crişan" din comuna Medieşul Aurit au trebăluit pe ogoare sau prin curtea colectivei, în atelierele de reparaţii a uneltelor şi atelajelor agricole. A sosit acum timpul împărţirii roadelor muncii. Unii au muncit mai mult, alţii mai puţin. În raport cu munca depusă îşi vor primi şi veniturile. Primul de pe listă este un om între două vîrste, preţuit mult de tovarăşii săi de muncă. Ion Brîgle şi-a cîştigat un nume de fruntaş în colectivă. Împreună cu familia sa, el a realizat în acest an 517 zile-muncă. 2.068 kg. grîu, 1551 kg. porumb, 734,140 kg. cartofi, 517 kg. floarea-soarelui, 708,290 kg. secară, 1.551 kg. fîn, 944,042 kg. paie de grîu, 77,550 litri vin, 1551 lei şi alte produse — iată roadele bogate pe care le-a primit această familie.

Dan Vasile împreună cu fiul său Ştefan are 463 zile-muncă. Ei au primit 1.852 kg. grîu, 1.389 kg. porumb, 463 kg. floarea-soarelui, 657,46 kg. cartofi, 634,310 kg. secară, peste 1.380 de lei şi 63,450 litri vin, afară de alte produse care se ridică la peste 1.500 kg.

Despre harnicia colectivistului Zima Dumitru se vorbeşte mult în sat. El singur a realizat în acest an 375 de zile muncă. Nici Hendre Tereza cu fiul său Gheorghe şi Boitor Gh. cu fiica lui Saveta nu s-au lăsat în urma altora. Astfel, familia Hendre a realizat 301 zile-muncă, iar Boitor 361 zile.

Colectiviştii sînt bucuroşi şi mîndri de roadele obţinute. Nu tot astfel se pot mîndri colectiviştii Mureşan Maria care a lucrat 9,16 zile, Iosif Kerezsy 10,28 zile, Cimpan Petre 40 zile şi alţii. Veniturile lor sînt tot atît de puţine ca zilele lucrate. Poate că vor trage învăţăminte din anul acesta şi în anul viitor vor munci mai bine.

La G.A.C. „Griviţa Roşie"

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru). — În curtea gospodăriei agricole colective „Griviţa Roşie" din comuna Ideciul de Jos, raionul Reghin, era mare freamăt. Colectiviştii romîni, maghiari şi saşi s-au adunat pentru a sărbători împărţirea veniturilor realizate în cele 11 luni care au trecut. Din darea de seamă a consiliului de conducere a reieşit că după ce colectivitatea a achitat toate obligaţiile datorate statului le-a revenit pentru fiecare zi-muncă 8 kg. porumb, 4,300 kg. grîu, 3,700 kg. cartofi, 4 kg. fîn, 9 kg. paie şi alte produse.

Tincu Mihai cu familia lui a realizat 532 zile muncă. Munca lui a fost răsplătită astfel: 4256 kg. porumb, 2287,6 kg. grîu, 1968,4 kg. cartofi şi altele.

Nu la fel a muncit colectivistul Precup Traian. În tot timpul anului el a realizat abia 31 zile-muncă pentru care a primit 248 kg. porumb, 133 kg. grîu, 114 kg. cartofi şi alte produse. Se vede treaba că el a uitat că în statutul model se precizează că „...repartizarea veniturilor între membrii gospodăriei se face numai în raport cu numărul zilelor-muncă efectuate de fiecare membru în tot cursul anului".

Succesele cooperatorilor Orădeni

ORADEA (de la corespondentul nostru). În acest an cooperativele din regiunea Oradea s-au dezvoltat simţitor. Pe lîngă o serie de cooperative au luat fiinţă secţii noi, s-au introdus noi sortimente de bunuri de larg consum. Pînă la sfîrşitul lunii noiembrie aproape toate cooperativele din regiune şi-au realizat planul anual

Printre primii care au început să producă în contul anului viitor se numără şi muncitorii tineri şi vîrstnici de la cooperativa „Record"-Marghita. Pînă la sfîrşitul lunii noiembrie muncitorii acestei cooperative au dat în contul anului viitor peste 300 perechi pantofi de damă.

Cooperativele „6 Martie", „Zorile Roşii" din Oradea, „Drapelul Roşu" din Salonta, „Muncitorul" din Beiuş şi-au realizat şi ele sarcinile de plan pe acest an cu mult înainte de termen. Începînd cu luna noiembrie muncitorii acestor întreprinderi dau produse în contul anului viitor.

Cooperativa „Energia" din Salonta îndeplinindu-şi planul anual a realizat peste plan pînă la sfîrşitul lunii noiembrie 2800 bucăţi ciocane pentru coase, 23.000 bucăţi cleşte pentru cuie, 2,5 tone articole de menaj din tablă cositorită. Pînă la aceeaşi dată cooperativa „Ludovic Minschi" din Oradea a realizat în contul anului viitor 5 tone articole de menaj din tablă şi 15 tone articole de lăcătuşerie pentru binale.

Realizările cooperativelor din ramura lemn sînt asemănătoare. Cooperativa „Mobila" din Salonta îndeplinindu-şi cu mult înainte de termen sarcinile de plan la toţi indicii, a realizat pînă în aceste zile 71 garnituri de mobile „camere studio".

De la 1 decembrie au trecut să lucreze în contul anului viitor şi muncitorii de la Cooperativele „Munca", „23 August", „Electro-construcţii", „Dento-Metal" din Oradea, „23 August" din Şimleu şi „Viaţa Nouă" din Valea lui Mihai.

Dintre sutele de muncitori care au luptat cu însufleţire pentru îndeplinirea prevederilor planului în 11 luni mulţi sînt tineri. Printre aceştia se numără utemistul Cer Ludovic de la cooperativa „Mobila" din Salonta al cărui grafic luni la rînd a indicat realizarea planului în proporţie de 280—290 la sută.

Asemănătoare sînt rezultatele utemiştilor Puşcău Elisabeta şi Cubic Suzana de la cooperativa „Drapelul Roşu" din Salonta, Palfi Ludovic de la cooperativa „Record"-Marghita şi alţi tineri care au îndeplinit zilnic cîte două norme.

Metodele înaintate de lucru — izvor de noi succese

Încă de la începutul anului, muncitorii fabricii de confecţii „6 Martie" din Curtea de Argeş, s-au angajat să îndeplinească înainte de termen planul de producţie. Organizarea muncii în bune condiţiuni, folosirea metodelor înaintate de muncă a dat posibilitatea ca angajamentul să devină realitate. În ziua de 23 noiembrie, muncitorii au trecut să lucreze în contul anului 1955.

În cele 11 luni care au trecut s-au obţinut succese care însufleţesc pe muncitori în lupta pentru o sporire şi mai mare a producţiei bunurilor de larg consum. Astfel, productivitatea muncii a crescut faţă de sarcina planificată cu 3 la sută. În urma folosirii metodei croitului combinat şi a croitului fără cupoane au fost realizate economii în valoare de 154.000 lei. Ca urmare a creşterii productivităţii muncii şi a aplicării unui regim sever de economii, preţul de cost a fost redus cu 0,59 la sută.

Urmînd exemplul comuniştilor Manea Stelian şi Manea Marin, tinerii din brigăzile utemiste conduse de Olga Tane, Ioana Butac şi Elena Siminea au adus un aport însemnat la obţinerea acestor succese.

Corespondent
ILIE PETRESCU

Sosirea în Capitală a delegaţiei care a participat la Intîlnirea internaţională a tineretului sătesc

Vineri dimineaţa s-a reîntors în ţară delegaţia tineretului din patria noastră care a participat la Întîlnirea internaţională a tineretului sătesc de la Viena.

La sosire în Gara de Nord, delegaţia de tineri colectivişti, ţărani muncitori cu gospodării individuale, mecanizatori din S.M.T.-uri, ingineri agronomi şi activişti ai U.T.M., a fost salutată de activişti ai U.T.M., precum şi de numeroşi tineri.

(Agerpres)

Maşini din R. D. Germană

În ziua aceea, pentru muncitorii care lucrau în schimbul doi, secţia aparataj a uzinelor „23 August" nu mai era aceeaşi ca în ziua precedentă: de departe putea fi văzută silueta modernă a unei noi maşini, care sporise inventarul locului lor de muncă. Butoanele şi manetele de comandă nu au fost încă mînuite şi marele număr de angrenaje şi roţi mai sînt încă învelite într-un strat gros, protector, de vaselină.

Strungul automat cu 4 spindluri — despre care este vorba — a sosit de curînd din Republica Democrată Germană. El vine să umple un gol însemnat care se resimţea de mai multă vreme în executarea robineţilor de cuplare din sistemul de frînă al vagoanelor de cale ferată. Această maşină de înaltă tehnicitate este înzestrată cu 3 cuţite şi o filieră, putînd executa 4 operaţii deodată.

Noua maşină — mînuită de tovarăşul Dinu Marin — aduce o contribuţie însemnată la sporirea productivităţii muncii.

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

Pe un şantier de locuinţe muncitoreşti

Nu trebuie să fii un specialist ca să ştii că vara, pereţii tencuiţi se usucă uşor şi repede. Oricine poate apoi să judece că toamna şi iarna pereţii nu se pot usca, tencuiala umedă îngheaţă şi cînd intervine dezgheţul, tot stratul de ciment şi var se fărîmiţează şi cade. Şi din această cauză iarna nu se construieşte? Nicidecum! Tehnicienii constructori folosesc tot felul de procedee pentru ferirea de îngheţ.

Iată că de curînd, un specialist din Cluj, inginerul Lengyel Ioan de la trustul de construcţii nr. 9 a realizat un aparat cu ajutorul căruia se pot usca tencuielile interioare. Construit după documentaţia sovietică a aparatelor Jucov, el este compus dintr-un cazan mare în care arde combustibil. Cu ajutorul unui ventilator-aspirator, aerul se introduce în interiorul cazanului, se încălzeşte la 80—140 grade şi apoi este împins în sus prin nişte conducte de tablă în interioarele sălilor sau camerelor proaspăt tencuite. Aerul cald se răspîndeşte în încăpere, usucă rapid pereţii — în 24 ore sînt uscate două apartamente — şi creează totodată un mediu plăcut de lucru în timpul iernii pentru instalatori şi finisatori.

Probele acestui aparat au reuşit pe deplin şi el a început deja să fie folosit cu succes pe şantierul de locuinţe muncitoreşti din Baia Mare, unde Intreprinderea de construcţii nr. 905 are în sarcina sa construirea a 2 blocuri muncitoreşti cu cîte 76 apartamente.

Corespondent
G. GRAUR

Însemnări

RADIO MĂDĂRAS

Cînd înserarea coboară ... peste sat şi becurile ... ectrice se aprind pe la ... ointii, vocea crainicu... de serviciu răsună ... mpede din cutia difuzo... lui: „Dragi tovarăşi, ... nă seara. Începe emi... unea Centrului de radio... are Mădăras. Transmi... m din studio un program ... cîntece..."

În seara aceasta, părin... pionierei Marc Mela... a din comuna Mădăras ... ionul Salonta s-au strîns ... ată în jurul aparatului. ... mama, a avut grijă din ... eme să anunţe evenimen... şi vecinelor: „Îmi cîntă ... ta la radio. Ascultaţi ... mai să vedeţi ce voce ... umoasă are".

Şi asemenea lui Marc ... elania, fetiţa cu ochi de ... coare devenită acum ... întăreaţă la radio" au ... i călcat pragul studiou... Centrului de radiofica... din sat şi alţi pionieri ... Pecingine Liana, Ma... n Livia, Barbălat Gică, ... pă cum au vorbit în ... ţa microfonului colecti... ştii fruntaşi care au îm... rtăşit din experienţa ..., ori membri ai corpu... didactic, care au ţinut ... nferinţe de popularizare ... ştiinţei şi culturii.

... acă, în toamna aceasta ... u împlinit cinci ani de... d ţăranii muncitori din Mădăras au pornit pe drumul vieţii noi, al gospodăriei colective. Şi cîte lucruri minunate nu au înfăptuit prin munca lor harnică, plină de avînt, cu sprijinul părintesc al Partidului drag. Mai acum doi ani, în comună a fost instalat Centrul de radioficare şi într-o bună zi, fiecare colectivist a putut asculta emisiunile posturilor centrale de radio dar şi emisiunea locală.

Sînt oameni minunaţi printre colectivişti, oameni harnici care îndeplinesc într-o zi două trei zile-muncă. Oare nu merită aceştia să se vorbească despre ei, să se transmită cîntece în cinstea lor? De bună seamă că merită. Aşa se face că prin Centrul de radioficare a comunei se transmit cîntece pentru fruntaşi cum ar fi de pildă pentru Hotopan Gheorghe, Isai Mihai, Isai Teodor, Vereş Mihai, ori pentru membrii brigăzii întîia condusă de Măgheruş Teodor. După cum nu-i mai puţin adevărat că în ţepii... urzicii postului local sînt luaţi cei delăsători ca Isai Alexandru ori Teoran Ana. Pentru fiecare, colectivul de redacţie ştie să găsească ceea ce merită.

N-ai să afli astăzi colectivist din Mădăras care să nu-ţi vorbească plin de mîndrie despre „Postul nostru de radio" şi dacă te-ai prins cumva cu treburile prin casa vreunuia, nu pleci cu nici un chip pînă nu asculţi şi emisiunea locală. Uneori, prin microfonul Centrului se transmit conferinţe cum a fost de pildă „Figuri de eroi pentru libertate şi socialism". Alteori, echipa şcolii elementare din comună prezintă spectacole de cîntece, recitări şi scenete, care se bucură de mult succes. Fiecare emisiune însă, are buletinul ei de ştiri, un adevărat radio jurnal al evenimentelor care se petrec în comună sau în gospodăria colectivă.

Şi poate că emisiunile Centrului de radioficare din Mădăras ar fi şi mai pline de viaţă şi mai interesante, dacă tovarăşii din secţia de propagandă şi agitaţie a Comitetului raional U.T.M. Salonta s-ar interesa mai îndeaproape de această problemă.

Păcat că emisiunile din Mădăras nu pot fi audiate şi la Salonta, pentru că atunci colectiviştii din Mădăras cine ştie, poate că ar face un radio magazin în care ar avea destule de spus...

I. MAGURA

Pentru triumful cauzei păcii şi securităţii colective în Europa

Vrem pace între toate popoarele lumii!

Ion Pribeagu

Sînt împotriva războiului. Condamn cu indignare actuala politică a Washington-ului care reînvie vechile planuri hitleriste de agresiune şi cuceriri, de jaf şi asasinat. Nu ne mai trebuiesc orori, sate şi oraşe incendiate, mormane de cadavre, valuri de sînge, oameni îngropaţi de vii, alţii zvîrliţi cu sutele în flăcările cuptoarelor, copii sfîrtecaţi de bestii sub privirile mamelor înnebunite de groază, schilozi care-şi mai tîrăsc şi azi trupurile betegite.

Ajunge!

VREM PACE ÎNTRE TOATE POPOARELE LUMII!

Sîntem împotriva războaielor de jaf şi cotropire şi vom fi dîrzi şi neînduplecaţi faţă de acei care vor încerca să atenteze la viaţa noastră paşnică.

Conferinţa de la Moscova este o mînă prietenească pe care Uniunea Sovietică o întinde popoarelor lumii întregi pentru a cimenta pacea în Europa şi pe întregul glob.

Conferinţa de la Moscova a arătat în mod limpede că există posibilitate de înţelegere între toate statele — indiferent de orînduirea lor socială, că numai un sistem de securitate colectivă poate lichida primejdia reînvierii militarismului german şi asigura pacea popoarelor europene. Desfăşurarea evenimentelor arată însă că cercurile reacţionare din occident continuă să fie ostile cauzei păcii şi nu renunţă la planurile lor criminale. La Conferinţa de la Moscova statele iubitoare de pace au arătat că sînt gata să-şi unească eforturile lor pentru asigurarea capacităţii lor de apărare în aşa fel încît, dacă se va ivi necesitatea, să poată zădărnici orice atentat împotriva muncii paşnice a popoarelor lor.

Şi eu, ca şi toţi făuritorii de stihuri şi mînuitori ai condeiului din Republica Populară Romînă, mă alătur din toată inima luptătorilor pentru pace şi securitate în Europa şi în întreaga lume şi susţin cu toată căldura hotărîrile istorice ale **Conferinţei de la Moscova.**

Scrisoare deschisă unui pictor din Capitala Franţei

Stimate maestre André Lhote

Ştiu că expoziţia noastră, a artiştilor plastici din R.P.R. la Paris a fost vizitată şi de dumneata cu un interes deosebit. Multe din cele discutate cu ocazia acestei expoziţii ne-au fost relatate de către colegii noştri. Am aflat cu cîtă simpatie v-aţi apropiat de realizările plasticei noastre. Desigur pentru noi cei mai tineri şi mai vîrstnici, cei care au urmărit şi scrisul şi arta dumneavoastră a fost îmbucurător faptul apropierii dumneavoastră de problemele şi progresele poziţiilor noastre realiste. Şi iată că astăzi, socotim că e bine să vorbim cu dumneavoastră fiindcă ne cunoaşteţi.

Desigur aprecierile dumneavoastră asupra artei noastre n-ar fi fost cu putinţă dacă n-aţi cunoaşte şi condiţiile în care arta noastră se dezvoltă.

Lupta poporului nostru pentru libertate, pentru o viaţă mai demnă, lupta celor ce din munca minţii şi braţelor lor, înţeleg să-şi făurească o patrie în care să domnească liniştea şi pacea creatoare de bunuri materiale şi culturale, a putut asigura fiecărui cetăţean, fiecărui tînăr, în cadrul ţării sale locul lui de muncă, de năzuinţe şi de împliniri.

Noi nu vrem ca pofta de cuceriri a militariştilor germani să se mai abată pe meleagurile noastre, ca ceea ce am asigurat noi pentru tinerele vlăstare, pentru oamenii muncii şi culturii, pentru bătrîni, pacea, pacea să fie zdrobită de cei ce uneltesc împotriva ei.

Desigur maestre cei ce uneltesc, nu au ochii îndreptaţi numai asupra noastră. În planurile lor de cotropire, ei visează şi Franţa dumitale. Chiar dacă unii politicieni uită suferinţele poporului francez de pe urma celor două războaie, poporul francez nu poate uita. El nu poate uita asasinatele, nici crimele hitleriste care au distrus generaţii de oameni.

Şi nici dumneata, maestre nu poţi uita alături de toţi oamenii care mai au inimă pe cei pe care i-am pierdut în luptele de rezistenţă, pe cei ce-au fost jertfiţi dintre prietenii noştri francezi şi romîni, care au fost tăiaţi, sfîrtecaţi şi gazaţi şi printre care putem număra şi pe romînca Olga Bancic, ca şi pe alţii pe care poate nu i-aţi cunoscut dar care au luptat cot la cot cu patrioţii francezi pentru o Franţă liberă împotriva ocupanţilor nazişti.

Trebuie să vă spun că am fost delegat acum de curînd să plec la Paris, la o conferinţă, la care am fost invitaţi să luăm parte, pentru a duce şi punctul nostru de vedere, cu privire la înarmarea Germaniei, reînfiinţarea Wehrmachtului sub conducerea generalilor nazişti.

Cu această ocazie aş fi dorit chiar să mă întîlnesc şi cu dumneavoastră.

Politicienii voştri care cred că vă pot duce pe calea periculoasă a pierzaniei, nu ne-au permis să ajungem şi noi la această conferinţă. Le-a fost teamă şi de cuvîntul nostru, după cum li-e teamă şi de cuvîntul fiecărui patriot francez.

De aceea cu regretul de a nu fi la Paris, alături de toţi patrioţii francezi şi alături de d-ta, am dorit să-ţi adresez aceste rînduri. Vreau să-ţi afirm de aici poziţia noastră fermă de luptători pentru salvarea păcii, alăturea de toţi francezii care sînt hotărîţi să se împotrivească ratificării acordurilor de la Paris.

Toţi prietenii noştri, patrioţii francezi, toată cultura franceză, toţi oamenii de artă, toţi cei care doresc să trăiască, să muncească şi să creeze, toţi cei din jurul d-tale, care te iubesc şi care îţi preţuiesc opera, desigur nu pot fi de acord cu cei ce pun din nou armele în mîna naziştilor.

Noi cei de aci trimitem prin d-ta asigurarea încrederii în voinţa voastră hotărîtă de a lupta contra reînvierii fascismului, împotriva pregătirii dezastrului mondial.

Iar dumitale maestre îţi dorim ca în carieră să ai liniştea pe care numai lupta poporului francez alături de celelalte popoare o poate asigura prin împiedicarea reînvierii militarismului german.

Primeşte din partea noastră şi din partea mea personal un salut călduros şi urări pentru victoria păcii.

M. H. MAXY
Artist emerit al R.P.R.

Pentru înfăptuirea viselor noastre

ORAŞUL STALIN 17 (Agerpres). — În cele peste 500 de mitinguri şi adunări populare organizate în întreprinderi, instituţii, şcoli, în satele şi comunele din regiunea Stalin, oamenii muncii romîni, maghiari, germani, evrei, şi-au exprimat deplina lor aprobare faţă de hotărîrile Conferinţei de la Moscova şi voinţa lor fermă de a apăra pacea. Glasul hotărît al miilor de participanţi la aceste întruniri se ridică cu revoltă împotriva acelor care urmăresc pe orice cale reînvierea militarismului german. „Urăsc de moarte pe toţi acei care vor să dezlănţuie un nou măcel mondial — a spus în cuvîntul său tînărul Ion Popa, unul dintre cei peste 1.000 de constructori de maşini care au participat la mitingul ţinut la uzinele „Steagul Roşu". Îi urăsc tocmai pentru că îmi este dragă pacea şi viaţa liberă. Dar dacă duşmanii păcii şi tinereţii noastre fericite vor pune în aplicare planurile lor mîrşave, tineretul din uzinele noastre, alături de miile de tineri şi vîrstnici din patria noastră, vor răspunde cu lovituri zdrobitoare aşa încît agresorilor să le treacă pofta de a mai îndrăzni să tulbure liniştea de care avem nevoie pentru înfăptuirea viselor de viitor".

Mitingul femeilor muncitoare din raioanele Galaţi şi Bujor

Sute de femei muncitoare şi ţărănci muncitoare, din raioanele Galaţi şi Bujor, care au suferit urgiile celor două războaie mondiale, s-au întrunit zilele acestea în sala „Ştefan Gheorghiu" din Galaţi, într-un mare miting unde au luat cunoştinţă de hotărîrile de importanţă istorică luate la Moscova de guvernele ţărilor iubitoare de pace şi libertate.

Printre cele care au luat cuvîntul se afla şi colectivista Ştefana Păun din satul Odaia Manolache, raionul Galaţi, care a spus: „Vorbesc cu durerea unei soţii care şi-a pierdut soţul în război, cu durerea unei mame care şi-a crescut cei trei copii fără îmbrăţişarea caldă a tatălui. Vorbesc cu hotărîrea fermă a colectiviştilor de pe ogoarele satului nostru că vom lupta pentru a sfărîma orice încercare de a dezlănţui un nou război".

FOILETON

Jalba lui Sfredeluș

Porci ca cei de la secția Nocrich a gospodăriei de stat Agnita, n-ai să mai găsești niciunde.

Acum cîtva timp, un prăpădit de godănaș pe nume Sfredeluș din rasa „Marele alb" s-a dus pe drum fără întoarcere. Aleluia! — i-a cîntat directorul, așa cum s-a obișnuit în ultima vreme să cînte multor porci, și a chemat de urgență pe medicul veterinar al raionului ad-hoc cuvîntul proces-verbal. Pîn-aci toate bune și la locul lor. Numai că Sfredeluș a ținut să le facă zile fripte, chiar dincolo de hotarul vieții fiind. Doctorul a formulat și însemnat următoarea constatare: cauza decesului: grăsunul (de unde și pînă unde grăsun, n.a.) a succombat în urma înghițirii unui... toc cu penița Klaps.

Stupoare. Avizat, directorul gospodăriei lasă toate treburile baltă și se deplasează la fața locului. Situația devine îngrijorătoare. Se enunță zeci de păreri, care de care mai încîlcite. Deodată, o bănuială, izvorîtă nu se știe de la cine, cade ca o spadă asupra unui referent. Se spunea că nenorocitul are obiceiul să lase ușa de la birou deschisă. E chemat să dea socoteală. El recunoaște că obiectul găsit la autopsie în măruntaiele lui Sfredeluș îi aparține, dar respinge cu hotărîre acuzația că ar fi singurul vinovat. Zadarnic însă, nimeni nu-l mai ascultă. Directorul administrativ se pregătea tocmai să-i pună în vedere că se dispensează de serviciile lui, fără pic de părere de rău, cînd ușa fu izbită înlături și-n prag își făcu apariția o scroafă costelivă și jigărită de-ți era mai mare mila s-o vezi. Purta în gură un sul de hîrtie. Într-o clipă, toți cei prezenți își amintiră zicala împămîntenită din strămoși: „Porcul ducînd un șomoiog în gură, vreme rea prevestește". Scroafa leapădă sulul pe podea, scoate un grohăit sfîșietor și iese. Cel dintîi își revine din buimăceală referentul. Se apleacă, ridică hîrtia și citește, cu emoție: „Testament"

— Haida de! exclamă doctorul, încălecîndu-și ochelarii pe șeaua nasului să se convingă dacă nu l-au înșelat urechile. Referentul continuă: „Eu, Sfredeluș, încredințez cu puterea testatară Direcția generală Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii".

Referentul se lasă pe un scaun, își stăpînește palpitațiile și citește mai departe cu glasul din ce în ce mai stins: „Făcut de mine cît la de prădit? Mă tot întreb sub ce podea păcătoasă m-a făcut mama și nu aflu răspuns. Acum sînt în cocină, abia m-am întors de la pășune. Să nu cumva să vă închipuiți c-aș fi berbec. Nu, sînt porc sadea. Dar cu toate că nu-mi crește lînă pe grăbădin, colind cîmpia împreună cu ceilalți porci de la secția Nocrich, în căutarea firelor de iarbă ca să ne amăgim foamea. Nu știu precis cîte ceasuri am să mai dures — în orice caz sînt pe marginea gropii — și-mi pare nespus de rău că n-am încercat și eu gustul bobului de porumb sau de orz.

Brrr! mă trec fiori ca-n noaptea dinaintea Ignatului. Uite, stau și mă uit la mine și mă tot întreb: — Asta sînt eu? Arăt la-nfățișare ca un măgar deșelat. Rîtul mai ales mi s-a alungit ca un corn de bou. Picioarele abia de mă mai țin. De multe ori, la mers, mă slujesc și de burtă.

Îmi simt inima-n gît și mă gîndesc că trebuie s-o scurtez. Vreau să spun numai atît: am ajuns să crăp de foame. Mărturisesc că pentru lipsa de hrană l-am socotit pînă acum vinovat numai pe directorul gospodăriei. Adevăru-i altul și iată cum i-am dat de capăt. De puțină vreme, cocina noastră a trimis soli la Agnita să întrebe dacă mai e vreo nădejde de îndreptare. Ca unul ce sînt bun de gură am fost și eu trimis. N-am găsit pe nimeni acolo și ne-am hotărît atunci să cotrobăim, fără încuviințare, prin hîrtiile aflate pe masa de lucru a directorului. Am văzut ciornele de la cererile pe care el le-a înaintat la București ca să obțină furaje concentrate. Am văzut și răspunsurile venite de cei de la București și ni s-a urcat sîngele la cap. Toate sunau cam în doi peri: „...Faceți, cică, pe dracu-n zece și țineți-vă bine pînă ce trimitem... nu vă pierdeți cumpătul că s-ar putea să dați bica..."

„Hei, mi-a zis tovarășa Rîndunica, vezi cum ne prea duși pe apa sîmbetei!"

Era cu noi și-un țiriolog. Asta cînd a băgat de seamă că o serie de funcționari din Direcția Generală Gostat sînt meșteri mari numai cînd e vorba să mîzgălească hîrtia, s-a pornit c-o furie turbată să dea pe gît toate ciornele cu cereri. Am plecat apoi într-un suflet și ne-am întors la Nocrich. Aici mie mi-a căzut sub copită tocul referentului și l-am înghițit.

Și acum închei. Aveți n-am să vă despic, binefăcătorilor din Direcția Generală Gostat, și vă las limbă de moarte: pe toți tocurile sub cheie și scoateți-le numai cînd se cere, iar hîrtia, dacă aveți prea multă, umpleți saltelele cu ea. Și țin să vă mai anunț că mie de acum prea puțin îmi pasă dacă veți repartiza sau nu gospodăriei din Agnita furaje concentrate.

★

Bineînțeles, cele mai sus arătate nu s-au întîmplat tocmai așa. Un lucru însă interesează: birocrația și nepăsarea tovarășilor din Direcția Generală Gostat din M.A.S., care n-au acordat unor gospodării de stat furajele strict necesare, petrece spre locuri de veci mulți porci de la secția Nocrich a gospodăriei de stat din Agnita.

FĂNUȘ NEAGU

În vederea extinderii metodei sovietice Jirov

La uzinele de tractoare „Ernst Thälman" din Orașul Stalin a avut loc zilele trecute un schimb de experiență organizat de cabinetul tehnic în vederea extinderii metodei sovietice Jirov, de găurire intensivă a pieselor de oțel și fontă.

Cu acest prilej, tînărul Ion Stratulat, inițiatorul aplicării metodei Jirov, a prezentat un referat în care a arătat realizările pe care le-a obținut pînă în prezent. A urmat o demonstrație practică. Folosind burghie construite după indicațiile metodei Jirov, tînărul Stratulat a reușit să prelucreze o piesă din oțel laminat în numai 30 de secunde, ceea ce reprezintă o scurtare a timpului de lucru prevăzut cu mai bine de două ori.

În urma rezultatelor obținute, participanții la schimbul de experiență au hotărît să extindă metoda Jirov la liniile chiulase și capace din sectorul uzinal motoare.

De la Tribunalul Militar din București

Zilele acestea, la Tribunalul Militar din București, a avut loc în fața a sute de oameni ai muncii, procesul unui grup de spioni aflați în slujba spionajului englez. În fața instanței au comparut acuzații:

1. **Bodea Ion**, născut la 27 februarie 1920 în comuna Sintandrei-Oradea, cu ultimul domiciliu stabil în 1950 în Brăila, strada I. L. Caragiale nr. 11.

2. **Mureșanu Irina**, născută la 3 decembrie 1906 în Orașul Stalin, căsătorită cu Mureșanu Victor (legionar), cu ultimul domiciliu în București, strada Sandu Aldea nr. 40.

3. **Mihăilescu Cornelia**, născută la 25 ianuarie 1895 în Alba Iulia, căsătorită cu Mihăilescu Vasile, fost ofițer, cu ultimul domiciliu în Brăila, strada I. L. Caragiale nr. 11.

4. **Matei Ion**, născut la 13 aprilie 1924 în Oradea, legionar, membru al tineretului liberal, fiul unui fost senator țărănist, cu ultimul domiciliu în București, strada Știrbei Vodă nr. 20.

5. **Istwanek Anton**, născut la 29 octombrie 1917, cu ultimul domiciliu în București, strada Vasile Gherghel nr. 23 A.

6. **Stoica Petre**, născut la 4 iulie 1922 în comuna Suharlău, regiunea Sucsava, cu ultimul domiciliu în București, strada Dr. Ottoi nr. 26.

Așa cum se arată în actul de acuzare și cum a reieșit din dezbaterile procesului, Bodea Ion a fost recrutat, instruit și strecurat pe teritoriul Republicii Populare Romîne de către serviciul de spionaj englez cu misiunea de a culege și transmite informații cu caracter de spionaj.

Încă din anul 1948, Bodea Ion, împreună cu Mihăilescu Cornelia și Mureșanu Irina, au plănuit plecarea clandestină în străinătate. Punînd în aplicare acest plan, în luna octombrie 1950, Bodea Ion s-a îmbarcat fraudulos pe un vas în portul Constanța, ajungînd la Istambul. La Istambul, Bodea a luat legătura cu alți trădători de patrie, aflați în slujba serviciilor de spionaj american și englez, a predat informații din diferite domenii de activitate din Republica Populară Romînă.

Pentru a culege informații de spionaj din țara noastră, pe care să le transmită serviciului de spionaj englez, Bodea a stabilit legătura de spionaj cu Mihăilescu Cornelia și Mureșanu Irina, cărora le-a transmis prin contrabandiști scrisori cu instrucțiuni, material chimic relevant, stilouri pentru scris simpatic și însemnate sume de bani, și a primit de la acestea scrisori conținînd informațiile de spionaj cerute de el. Prin intermediul Corneliei Mihăilescu și al altor persoane, Bodea a transmis de asemenea importante sume de bani familiilor unor trădători de patrie, fugiți în străinătate și a cules informații despre situația acestora.

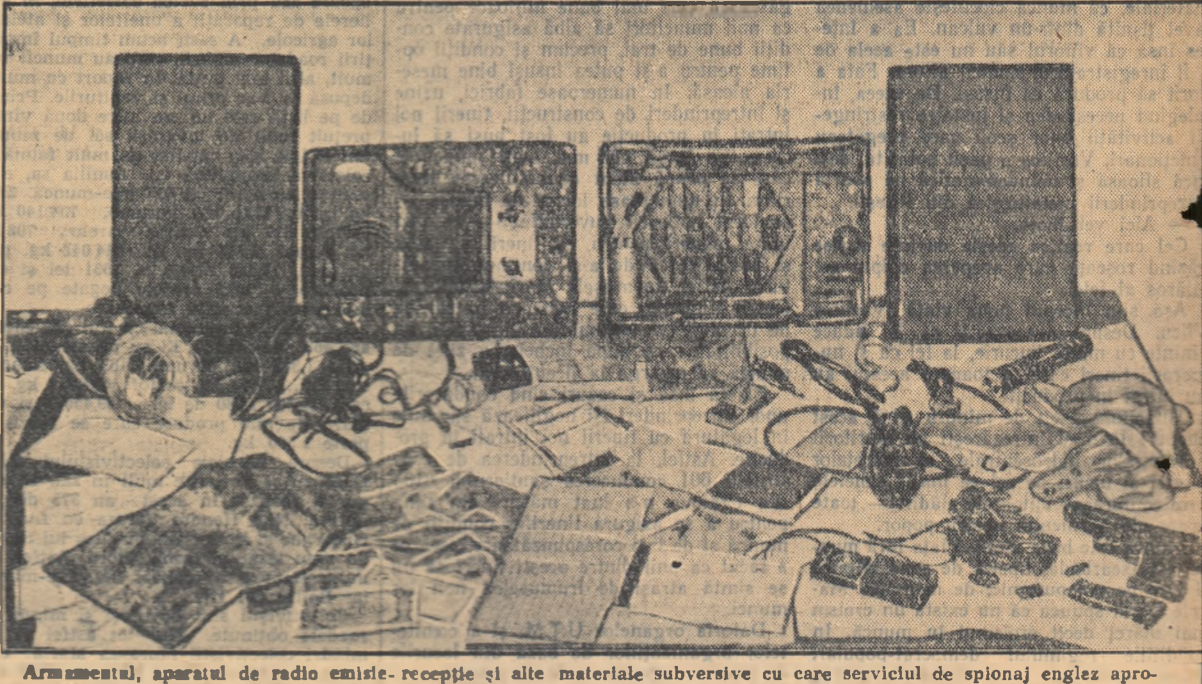
Începînd din luna septembrie 1951, Bodea Ion a fost instruit într-o școală de radiotelegrafie din Istambul de către spioni instructori care purtau numele conspirative Roman, George și John.

În ianuarie 1952, după o convorbire cu spionul Roman, Bodea a fost trimis la Londra pentru perfecționare. În Anglia, Bodea a urmat pînă în august 1953 diferite școli speciale de filaj, contra-filaj, scriere cu creionul simpatic, cifrare și descifrare, mînuirea armamentului, orientarea în teren etc., fiind instruit de agenți care purtau nume conspirative ca: Stanley, Peter, Chase, Jack și Jim. Tot în acest timp, îmbrăcat în uniformă militară engleză, cu gradul de locotenent, Bodea a făcut exerciții de lansare cu parașuta pe un aerodrom militar. În timpul șederii în Anglia, Bodea a primit acte false pe numele de Alexander Ioanides și Jean Bodnărescu.

Înaintea strecurării lui pe teritoriul Republicii Populare Romîne, Bodea a fost instruit amănunțit asupra felului cum să creeze o agentură de spionaj cu elemente indicate de serviciul englez de spionaj și alte elemente dușmănoase regimului nostru, pe care urma să le recruteze el însuși. De asemenea, i s-a indicat prin fotografii și schițe un anume loc în munții Bucegi de unde trebuia să ridice un aparat de radio emisie-recepție, planul de spionaj, codurile de cifrare-descifrare. El a primit totodată planul emisiunilor pentru stabilirea de legături și transmiterea de informații către centrul de spionaj din Frankfurt (Germania occidentală). Conform instrucțiunilor, Bodea a fost instruit ca, în caz de nevoie, să transmită de asemenea informații și prin corespondență, scrise cu creionul simpatic, indicîndu-i-se în acest scop o adresă în statul Israel.

Înainte de a părăsi Londra, Bodea a fost dotat cu acte false pe numele de Constantinescu Ștefan, cu echipament pentru deghizare în vederea trecerii frontierei, sîrmă magnetică pentru detectarea minelor, hărți și busolă pentru orientare, material chimic relevant și pentru scrierea simpatică, armament și muniții, binoclu, medicamente, otravă, o mare sumă de bani etc.

Transportat la începutul lunii septembrie 1953 cu un avion englez la Salzburg, în Austria, Bodea a trecut fraudulos frontiera în Republica Populară Romînă, cu ajutorul unui spion, în noaptea de 19—20 septembrie 1953.

Armamentul, aparatul de radio emisie-recepție și alte materiale subversive cu care serviciul de spionaj englez aprovizionase grupul de trădători în vederea desfășurării activității lor criminale.

Pentru desfășurarea activității sale criminale pe teritoriul patriei noastre, Bodea Ion s-a folosit atît de vechii săi complici, Mihăilescu Cornelia și Mureșanu Irina, cît și de alte elemente recrutate în rețeaua de spionaj ca: Matei Ion, Istwanek Anton, Stoica Petre și alții. Aceștia l-au sprijinit, găzduindu-l și ascunzînd în locuința lor materialul și armamentul, ajutîndu-l la transportarea și punerea în funcțiune a aparatului de radio emisie-recepție, furnizîndu-i informații cu caracter de spionaj.

Astfel, în noiembrie 1953, deghizați în excursioniști, Bodea și Matei Ion s-au deplasat în munții Bucegi, unde la locul stabilit au ridicat aparatul de radio emisie-recepție, codurile de cifrare-descifrare, planul emisiunilor și piesele de schimb ale aparatului cu care și-a început activitatea.

După plecarea lui Bodea Ion din țară, pentru o nouă instruire, activitatea de spionaj urma să fie continuată de Matei Ion. În momentul arestării, asupra lui Bodea Ion s-au găsit telegrame prin care cerea serviciului de spionaj să-i trimită încă un aparat de radio emițător pentru exerciții speciale, arme pentru ... de recepție și alte materiale pentru activitatea de spionaj.

Pentru a nu fi descoperit, Bodea își schimba des locuințele, astfel încît după sosirea lui în București, Bodea a luat legătura cu un vechi cunoscut al său, Istwanek Anton, pe care l-a recrutat în rețeaua de spionaj și la care a locuit. În locuința lui Istwanek, Bodea a ascuns sume mari de bani, un pistol cu 66 cartușe, capsule de dinamită, grenade, hărți militare, busolă, piese de rezervă pentru aparatul de radio emisie-recepție, codul de cifrare-descifrare, îmbrăcăminte de camuflaj, clește de tăiat sîrmă ghimpată și substanțe chimice pentru a împiedica urmărirea prin cîini. În același timp, Istwanek i-a făcut legătura lui Bodea și cu alte elemente criminale și l-a ajutat la instalarea aparatului de radio emisie-recepție în locuința sa. Pentru această activitate, Istwanek a primit din partea lui Bodea diferite obiecte și sume de bani.

Prin intermediul lui Matei Ion, Bodea a recrutat în rețeaua de spionaj pe Stoica Petre, pe care l-a instruit în acest sens și care i-a predat informații cu caracter de spionaj.

Potrivit instrucțiunilor primite, după organizarea rețelei de spionaj pe teritoriul Republicii Populare Romîne, Bodea urma să părăsească țara în mod clandestin, iar activitatea rețelei trebuia să fie continuată de Matei Ion, Mihăilescu Cornelia, Mureșanu Irina și alții, cărora Bodea Ion le-a făcut un instructaj special, dîndu-le parole de recunoaștere.

În vederea fugii în străinătate, Bodea Ion a întreprins unele măsuri, stabilind legături criminale și cu alte elemente care voiau să treacă fraudulos frontiera. Planul a eșuat însă prin arestarea lor.

Mureșanu Irina i-a furnizat informații cu caracter secret, militar și economic. Ea a instalat aparatul de radio emisie-recepție în locuința sa, l-a ascuns și l-a ajutat pe Bodea să transporte aparatul la locuințele altor elemente recrutate în acest scop, în vederea transmiterii de informații. Mureșanu Irina a participat la întocmirea de către Bodea Ion a telegramelor cifrate și a scrierilor scrise cu indigo simpatic, care urmau să fie transmis[e] ... adresa în Austria, Ge[rma]nia occidentală ... în statul Israel.

Cu ajutorul ... Mihăilescu și ... legături criminale ... Mihăilescu Co[rnelia] ... cu ajutorul cărora Bodea a făcut le[gătura] cu unele elemente dușmănoase din ... a stabilit relații criminale în activitatea de spionaj.

Conform instrucțiunilor lui Bodea și ... care le avea, Mihăilescu Cornelia trebuia să organizeze transmiterea clandestină a scrisorilor cu caracter informativ ... serviciul de spionaj englez, pe adresa ... statul Israel.

Spionii Bodea Ion și complicii săi ... recunoscut în fața Tribunalului crim[ele] săvîrșite. În afară de acestea ei au ... demascați prin depozițiile martorilor ... dați, prin corpurile delicte și documente[le] false găsite cu prilejul arestării lor ... perchezițiile domiciliare.

După interogatoriul acuzaților și au[dierea] martorilor a urmat cuvîntul [repre]zentantului Procuraturii Militare, ... cuților apărării și ultimul cuvînt al [acu]zaților.

Pe baza legilor în vigoare, Tribuna[lul] Militar a pronunțat următoarele conda[m]nări în procesul grupului de spioni:

1. **Bodea Ion** — la moarte și confis[ca]rea averii pentru crima de înaltă trăda[re].
2. **Mihăilescu Cornelia** —
3. **Mureșanu Irina** —
4. **Matei Ion** — toți trei la muncă silnică pe viață și confiscarea averii pentru complicitate la crima de înaltă trădare.

Mihăilescu Cornelia și **Mureșanu Ir[ina]** au mai fost condamnate la cîte 4 ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere și comerț clandestin cu aur și devize.

5. **Istwanek Anton** — la 20 ani muncă silnică și
6. **Stoica Petre** — la 10 ani muncă silnică, amîndoi la confiscarea averii pentru complicitate la crima de înaltă trădare.

În urma respingerii de către Prezid[iul] Marii Adunări Naționale a cererii de g[ra]țiere făcută de acuzatul Bodea Ion, se[n]tința de condamnare la moarte a acest[uia] a fost executată.

In preajma deschiderii Expoziției Anuale de Stat

Dezvoltarea artelor noastre plastice pe drumul realismului socialist

Marin Mihalache

Pe linia dezvoltării ei către o artă realist-socialistă, arta noastră plastică a înregistrat în ultimii ani succese remarcabile. În lupta cu influențele nefaste ale trecutului, artiștii plastici au parcurs într-un timp scurt o distanță uriașă, un drum plin de roade și de profunde învățăminte. Au fost realizate progrese evidente, atît în domeniul tematicii, cît și în cel al măiestriei artistice. La patrimoniul artistic al poporului nostru s-au adăugat, îmbogățindu-l, noi și valoroase opere, larg cunoscute și prețuite.

An de an, arta plastică a căpătat un caracter realist tot mai puternic, sursele ei de inspirație prinzînd rădăcini tot mai adînci în viață, în realitate. Numeroase opere din acești ani, cum sînt: „Grivița 1933" (Miclossy Gavril), „Eliberarea" (Baraschi Constantin), „Întîlnirea" (Boris Caragea), „M. Sadoveanu" (Baba Corneliu), „Octav Băncilă" (Irimescu Ion), „Confruntarea" (Șaraga Mimi) „Reparație la Cuptoare la Reșița" (Anghelută Octavian), „Sosesc noi membrii în G.A.C." (Bene Iosif) și multe altele dovedesc că artiștii plastici și-au lărgit viziunea asupra vieții, că mulți dintre ei și-au legat strîns creația de problemele arzătoare ale actualității, îmbrățișînd în operele lor aspectele cele mai variate ale muncii și luptei poporului. Seriozitatea, pasiunea pe care o pun artiștii în creația lor, se face tot mai mult simțită.

Dezvoltarea compoziției constituie o trăsătură caracteristică pentru arta noastră plastică. Au fost create lucrări de mari proporții, cum sînt unele din cele de mai sus și altele, compoziții vaste, bine închegate, care atacă probleme complexe.

Oricine poate constata deosebirea enormă dintre ultimele expoziții anuale de stat și cele din trecut. Dacă, de pildă, cu 20 de ani în urmă, în 1933, un număr de 155 artiști plastici expuneau 290 de lucrări, iar în 1948 au intrat în expoziție ... de lucrări datorite a 200 de artiști, ... expoziția din anul trecut numărul expozanților a crescut la 470 iar cel al lucrărilor expuse la aproape 1.000. Deși sînt importante, cifrele însă nu spun totul. Ele arată doar creșterea numerică. Deosebirea esențială constă însă în calitatea lucrărilor, în temele tratate atunci și acum, în concepția care însuflețește astăzi pe cei mai mulți dintre artiști, cu totul alta decît în trecut. Răsfoind cataloagele vechilor expoziții te izbește nu numai numărul mic de expozanți (la exemplul de mai sus, adăugăm un altul tot atît de grăitor: în 1934 expuneau 32 sculptori, un număr de 50 de lucrări, pe cînd anul trecut au expus 112 sculptori, 174 de lucrări), ci și sărăcia dezolantă a tematicii. Ceea ce se întîlnea mai des în expozițiile din trecut erau naturile moarte. Omul era rar înfățișat, și atunci unilateral: portrete sau nuduri. Foarte rar apăreau compoziții, tablouri de gen.

Trăind izolați de viață, cea mai mare parte dintre artiști practicau o artă intimistă, ruptă de realitate, abstractă, degradînd forma pînă la absurd. Te cuprinde un puternic sentiment de tristețe cînd privești astăzi asemenea „opere". Cîtă energie irosită în lucrări banale, plate, ilogice care schimonoseau chipul uman și deformau realitatea!

Toate acestea ne arată de la ce soartă tristă a fost salvată arta noastră de către partidul clasei muncitoare, care a preluat în mîinile sale odată cu destinele poporului romîn și problemele artei, ridicîndu-le la rangul de probleme de Stat.

Arta noastră de astăzi este în primul rînd o artă pusă în slujba vieții, legată de actualitate, o artă realistă care cultivă interesul pentru om, reflectă viața adevărată a oamenilor, gîndurile și sentimentele lor, o artă izvorîtă din dorința de a sluji poporului, luptei sale pentru făurirea de noi forme de viață care să înalțe pe om, să-i creeze condiții prielnice pentru deplina și armonioasa lui dezvoltare.

Lărgirea repertoriului de teme este caracteristică pentru arta nouă. Lucrări ca: „Ioan Vodă cel Cumplit în lupta de la Cahul" de Labin Gh., „Arestarea lui Fonagy" de Abodi Nagy Bela, „Tipografia ilegală" de Szönyi Ștefan, „Rîbnița" de Krausz Tiberiu, „Ilie Pintilie în închisoarea Doftana" de Șaru Gh. și altele, din care unele le-am citat mai sus, evocă trecutul de luptă, glorifică momente eroice, figuri progresiste din mult sbuciumata istorie a poporului nostru.

Artiștii înfățișează în creația lor cele mai de seamă sectoare, multilateralitatea vieții sociale, marile transformări de însemnătate istorică din viața satului nostru: „Și la noi va arde lampa lui Ilici" de Anastasiu Anastase, „Tractorista" de Ferch Francisc și altele. Privitorul este astfel ajutat să înțeleagă mai bine evenimentele ce le trăim.

Dezvoltarea graficei, a ilustrației de carte care s-a impus prin lucrări valoroase ca cele semnate de Perahim Jules, Rony Noel, Stoicescu, Cordescu Marcela, Adoc și alții, a afișului politic, reprezentat prin realizările pictorilor afișiști Cova Iosif, Nazarie Pavlin, Schön Ilie și alții, a caricaturii prezentă prin puternicile satire ale lui Cik Damadian, Taru Eugen, Doru Ion și alții, sînt fapte incontestabile care mărturisesc progresele în aceste domenii ale artei plastice.

Cu fiecare nouă expoziție se ridică artiști noi, tinere cadre talentate, care se impun opiniei publice, ceea ce dovedește că învățămîntul nostru artistic obține bune rezultate, fiind just orientat. Astfel s-au afirmat prin realizările lor, artiști tineri ca Hatmanu Dan, Duncan Renata, Anastasiu Anastase, Nereuță Vitalie, Glauber Gh., Pușkaș Sandor, Balogh Petre, Kasnovschi Ernest, Maitec Ovidiu și alții.

De un mare ajutor în dezvoltarea artei noastre plastice pe linia realismului ne este exemplul artei sovietice. Lucrările teoretice asupra artei, traduse și publicate în volume aparte sau în revistele „Probleme de literatură și artă", „Contemporanul", „Arta Plastică", vizita unor artiști și critici sovietici ca Muhina, Nedoșivin, Hmelco, Reșetnikov și alții, îndrumările prietenești pe care aceștia le-au dat creatorilor de la noi, au lămurit multe din problemele care se pun în fața artei noastre plastice.

Școlile de partid, articolele din „Scînteia" și „Lupta de clasă" au înlesnit artiștilor plastici înțelegerea principiilor esteticei marxiste.

De la lucrările de altă dată, bazate pe armonii coloristice, pe expresionism, pe manifestări „originale" în extravaganța liniilor și culorilor, mulți artiști au ajuns la înțelegerea justă a rolului artei ca reflectare a realității, ca mijloc de transmitere a ideilor și sentimentelor. Au parcurs acest drum o serie de artiști care astăzi se situează printre fruntașii artei noastre, cum sînt pictorii Baba, Maxy, Labin, Ciucurencu și alții.

Aprecierea caldă de care se bucură peste hotare expozițiile romînești de artă, aprecierile criticilor și ale publicului la expozițiile de la Moscova, Sofia, Berlin și recent la Veneția, confirmă dezvoltarea artei noastre plastice.

Miile de tineri din alte țări, veniți în timpul Festivalului, și-au mărturisit entuziasmul lor pentru arta romînească, impresiile puternice pe care le-au avut în fața atîtor comori adunate în muzeele noastre, comori care constituie o mîndrie națională.

Aprecierea și dragostea de care se bucură arta plastică din partea publicului tot mai numeros ce vine la expoziții, la muzee, mărturisește nu numai creșterea nivelului cultural al maselor, ci și legătura mai puternică a artei cu viața poporului.

Titluri înalte, de artist al poporului, maestru emerit al artei și artist emerit, au fost acordate fruntașilor artei noastre plastice. Mulți dintre ei au primit premii de Stat.

Mulți artiști plastici cît și critici de artă au depus o rîvnă susținută pentru clarificarea problemelor ce se pun în fața dezvoltării creației plastice. Din păcate însă, este locul s-o mărturisim, presa noastră a răspuns într-o măsură neînsemnată sarcinii de a informa pe cititori asupra creației plastice, de a le prezenta critic expozițiile. E clar că pentru dezvoltarea ei, arta plastică are nevoie de ajutorul presei, de ajutorul unei critici competente, obiective, principiale. Apariția în anul acesta a revistelor „Arta Plastică" și „Studii și cercetări de istoria artei" este cît se poate de bine venită, și ea a fost salutată cu îndreptățit entuziasm în primul rînd de artiștii plastici. Dar aceste reviste, care firesc, apar numai de cîteva ori pe an, nu pot înlocui sarcinile ce revin presei.

Cu toate succesele obținute, succese pe care am încercat să le schițăm mai sus, mai avem încă multe de făcut pentru propășirea artei noastre plastice. Se poate spune — față de marile și grelele sarcini ce le au artiștii — că sîntem abea la început de drum, că mai avem multe greutăți de învins.

Trebuie dată bătălia cu forțe sporite pentru a birui lipsurile ce se manifestă încă în creația plastică. Se mai expun lucrări care mărturisesc necunoașterea profundă a vieții de către artist. **Adeseori** unii artiști, chiar cînd își aleg o temă importantă, actuală, rămîn din păcate numai la suprafața lucrurilor. Nu se acordă suficientă atenție figurii umane. În compoziții apar chipuri nediferențiate, neindividualizate. Figurile oamenilor, care trebuie să constituie centrul maxim de atracție pentru privitori, sînt tratate sumar, estompate, învăluite într-o inexplicabilă ceață.

Deschiderea în toamna acestui an a expozițiilor regionale din Cluj, Iași, Tg. Mureș, Timișoara, Orașul Stalin, la care au fost expuse un număr considerabil de lucrări, a scos încăodată în evidență cu claritate multe din lipsurile creației artiștilor plastici.

În expoziții mai apar lucrări schematice, lipsite de viață, străine de realitate, confecționate după anumite calapoade vechi, formale, portrete inexpresive, care nu trec dincolo de simpla asemănare fizică, peisaje cenușii, întunecate, care nu redau luminozitatea peisajului nostru, natura patriei noastre.

Mulți artiști se documentează superficial asupra temelor ce își aleg, nu au suficientă legătură cu viața. Activitatea lor artistică se reduce la redarea propriului lor chip sau al celor din jurul casei, la zugrăvirea unor colțuri din natură, fără semnificație, sau a acelorași naturi moarte, care nu spun nimic. O serie de teme se repetă supărător, ceea ce dovedește lipsă de originalitate. În fiecare an se petrece același fenomen al muncii în asalt, în preajma expozițiilor. Nu se duce destulă luptă împotriva lucrului de mîntuială, a prezentării la expoziții a unor lucrări ce se află abia în stadiul de studiu, de schiță avansată, și care sînt departe de a fi considerate ca lucrări finisate.

În sculptură se prezintă extrem de puține lucrări în bronz sau în marmură. Se pare că s-a uitat un lucru elementar — anume că gipsul este numai un stadiu intermediar; cele mai de seamă dintre sculpturi trebuie neapărat să fie realizate în material definitiv, pentru a putea să înfrunte vremea.

Viața adevărată este înlocuită uneori cu poza, cu retorismul declamator al unor personaje, care din această pricină apar neconvingătoare. La unii artiști se manifestă tendințe de gigantomanie, fuga după dimensiuni uriașe, cu totul nemotivate de temă.

Toate aceste lipsuri și altele care se manifestă în creația noastră plastică pot fi fără îndoială biruite. Drumul le este larg deschis artiștilor spre cele mai valoroase realizări. Inspirîndu-se din viața poporului, plecîndu-și atent urechea la ceea ce este nou în viață, atacînd cu mai multă îndrăzneală problemele importante ale actualității, înfățișînd trăsăturile morale ale omului înaintat, artiștii plastici pot crea **lucrări de mare forță mobilizatoare, compoziții** prin care să-și valorifice talent[ul], priceperea de a-și alege imaginile c[ele] mai expresive, măiestria de a înfățișa [v]ibrant și emoționant aceste imagini. Oa[me]nii cresc, participă direct, activ la făuri[rea] unor noi vremuri; viața lor oferă o ne[]secată sursă de inspirație. Partidul aj[ută] pe artiști s-o înțeleagă, s-o pătrundă [în] adîncime și s-o redea în opere demne [de] epoca noastră. Învățătura marxist-leni[ni]stă, care se află la îndemîna artiști[lor], înarmează pe creatori cu o cunoaște[re] justă a realității, pentru a putea expri[ma] în imagini artistice adevărul profund [al] vieții din zilele noastre, a pătrunde asp[ec]tele ei cele mai tipice, esențiale. A ogli[ndi] artistic viața, după principiile meto[dei] realist socialiste, înseamnă a o reda [în] transformarea ei revoluționară, în pro[ce]sul dialectic al necontenitei dezvoltări, [în] care forțele nestăvilite ale noului se [în]fruntă cu vechiul într-un conflict pu[ter]nic, permanent, oglindit în cele mai [] lucruri, conflict care îmbracă uneori [for]me pline de dramatism.

Preluarea și dezvoltarea celor mai [bune] tradiții realiste ale artei universale, [cu]noașterea patrimoniului nostru națion[al], studierea în spirit critic a moștenirii [ar]tistice lăsată de marii noștri clasici G[ri]gorescu, Andreescu, Aman, Georges[cu], Luchian și alții rămîne ca o sarcină m[e]reu actuală.

Se impune ca o necesitate adînc s[im]țită de creatori, organizarea regulat[ă a] unor largi dezbateri în cadrul Uni[unii] Artiștilor Plastici asupra probleme[lor] care se pun în fața artiștilor plastici [în] etapa actuală, discuții legate de expo[zi]țiile ce se deschid, un larg schimb de o[pi]nii în presă, la care să participe nu n[u]mai artiștii, ci și critici, scriitori și ar[hi]tecți, oameni de cultură din alte dome[nii], vizitatori ai expozițiilor. Nu poate fi c[în]loc mulțumitoare situația de astăzi, cî[nd] plenarele prevăzute se amînă mereu.

Puținele plenare care au avut loc an[ul] acesta au fost slab organizate, cu parti[ci]parea unui număr redus de artiști, [iar] discuțiile purtate n-au atins probleme[le] esențiale.

Expoziția Anuală de Stat a Artelor pl[as]tice, care se va deschide în curînd în [sa]lile Muzeului de Artă al R. P. R., va co[n]stitui un prilej nimerit pentru anali[za] stadiului creației noastre plastice, pent[ru] relevarea succeselor ei, precum și pent[ru] organizarea unor temeinice discuții as[u]pra lipsurilor și neajunsurilor care [o] frînează, discuții care să ajute pe creato[ri] să facă noi pași înainte, să cucerească n[oi] poziții, mai înalte, în artă, să oglindeas[că] mai profund și multilateral viața, să f[ie] cu adevărat vocea epocii în care trăe[sc], după cum le cerea Maxim Gorki, păr[in]tele realismului socialist.

SPRIJINIM CU TOATĂ HOTĂRÎREA IDEEA SECURITĂŢII COLECTIVE IN EUROPA

Asociaţia Juriştilor din R.P.R. şi Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R., au organizat vineri seara, în sala Dalles, o adunare a juriştilor din Capitală, pentru discutarea problemei asigurării păcii şi securităţii colective în Europa şi a prevederilor Declaraţiei Conferinţei de la Moscova.

In prezidul adunării au luat loc jurişti, jurisconsulţi, membri a Colegiului Tribunalului Suprem al R.P.R.: M. Ghelmegeanu, N. Daşcovici, Eugen Herovanu, C. Sofronie, Ilie Stoenescu, Mircea Durma, Oconel Cireş, I. Costin, Al. Volanschi, Magda Sillanu, Gh. Nedelschi, Filofteia Ivanov, C. Paraschivescu Bălăceanu, Adrian Dimitriu, C. Stoianovici, P. Belle, Eugen Baraş.

Adunarea a fost prezidată de prof. univ. Eugen Herovanu.

In problema securităţii colective şi a suveranităţii statelor, a luat cuvîntul N. Daşcovici, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R.

„Victoria în cel de al doilea război mondial — a spus vorbitorul — a fost cîştigată prin lupta comună a U.R.S.S., S.U.A. şi Angliei, iar pacea trebuia restabilită tot împreună. Conferinţele succesive de la Moscova, Teheran, Yalta şi Potsdam, odată cu măsurile de război, au fixat, tot mai precis, liniile păcii şi ale siguranţei viitoare. La San Francisco, cît nu se isprăvise încă războiul, s-a înfiinţat O.N.U., fixîndu-se în Carta unanim admisă, fără nici o rezervă, de toţi participanţii, condiţiile coexistenţei paşnice între cele două sisteme prin recunoaşterea principiului egalităţii suverane a tuturor statelor mari şi mici.

Dar curînd omenirea a fost dezamăgită, a arătat vorbitorul în continuare. Chiar în momentul cînd Carta O.N.U. a fost adusă spre ratificare în faţa Senatului S.U.A., diferite personalităţi, printre care J. F. Dulles au formulat numeroase rezerve faţă de obligaţiunile impuse de Cartă, printre care dispunerea de soarta teritoriilor ocupate în cursul ultimului război, păstrarea sistemului inter-american de siguranţă şi chiar putinţa de retragere din O.N.U. Tot ce a urmat de atunci în politica S.U.A. a dovedit întoarcerea la politica blocurilor, respingerea securităţii colective, cursa ruinătoare a înarmărilor şi ameninţarea grozavă a unui nou război, cu ultimele arme de distrugere.

Vorbitorul a încheiat, exprimîndu-şi adeziunea la sistemul securităţii colective şi protestînd împotriva celor ce impun politica blocurilor militare.

A vorbit în continuare juristul M. Durma, despre „Aspectul economic al tensiunii internaţionale".

După ce a scos în relief deosebirea fundamentală care există astăzi între dezvoltarea economiei naţionale a ţărilor imperialiste, caracterizată printr-o creştere continuă a producţiei de război şi, paralel, pauperizarea maselor populare, pe de o parte, şi economia naţională a ţărilor lagărului democratic, în continuă înflorire, pe calea realizărilor paşnice, pe de altă parte, vorbitorul a încheiat.

Sistemul de securitate colectivă este drumul care duce la asigurarea muncii paşnice a omenirii, fără deosebire de orînduirea social-politică a fiecărui stat în parte, o pavăză la adăpostul căreia oamenii să poată profita de binefacerile tehnicii înaintate a secolului nostru.

M. Ghelmegeanu, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R., a vorbit despre pericolul pe care îl reprezintă pentru omenire reînvierea militarismului revanşard german.

Acordurile de la Paris urmăresc să ridice şi să întărească în vest o Germanie pe care generaţia noastră o cunoaşte — a declarat vorbitorul — este Germania care a dat naştere lui Hitler, Germania magnaţilor industriali, moştenitoare în linie dreaptă a Germaniei prusace şi arogante a lui Bismarck şi a Germaniei lui Wilhelm, pentru care scopurile scuză toate mijloacele şi tratatele internaţionale sînt simple petece de hîrtie.

Despre securitatea colectivă singurul drum pentru asigurarea păcii, a vorbit C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreşedinte al Asociaţiei juriştilor din R.P.R.

Despre „Poziţia acordurilor de la Londra şi Paris faţă de Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite" a vorbit juristul George Sofronie.

După ce a arătat importanţa principiilor înscrise în Carta Naţiunilor Unite, vorbitorul a spus:

„În grav antagonism cu principiile Cartei O.N.U. sînt acordurile de la Londra şi Paris, al căror principiu de bază rămîne reînarmarea Republicii Federale Germane. Căci dacă Carta O.N.U. recunoaşte şi recomandă aranjamente regionale în vederea menţinerii păcii şi securităţii internaţionale, în cazul acordurilor de la Paris ne găsim în prezenţa unui adevărat „bloc militar", care sub denumirea nouă de „uniunea vest-europeană" se înfăţişează ca o nouă ediţie a defunctei „comunităţi de apărare europeană" — după propriile mărturisiri din 4 octombrie ale preşedintelui Eisenhower — cu o mai largă iniţiativă pentru parteneri, în speţă militarismul german reînviat.

Ilie Stoenescu, locţiitor al preşedintelui Tribunalului Suprem a vorbit despre: „Securitatea colectivă şi problema tratatelor". Printre altele vorbitorul a spus:

Istoria cunoaşte două feluri de tratate, unele care pregătesc agresiunea şi altele care apără de agresiune. În opoziţie cu tratatele care pregătesc agresiunea, printre care se numără astăzi „pactele atlantice" şi acordurile de la Londra şi Paris, sînt tratatele de tip nou, încheiate de ţările lagărului democratic, care constituie o armă puternică împotriva agresiunii.

Din acest punct de vedere tratatele bilaterale încheiate de Uniunea Sovietică cu statele vecine, pentru eventualitatea unei agresiuni germane, au astăzi o deosebită semnificaţie.

Juristul Alexandru Volanschi a vorbit despre „Poziţia juriştilor în problema securităţii colective".

Ratificarea acordurilor de la Paris — a spus vorbitorul — ar însemna în primul rînd, nerespectarea şi deci călcarea semnăturilor puse de puterile occidentale alături de Uniunea Sovietică, pe tratatele care le leagă şi care au drept obiect menţinerea păcii.

Orice încălcare a literei şi spiritului tratatelor internaţionale care garantează pacea popoarelor ar însemna o primă şi nouă victorie a concepţiei agresive a militarismului german, pentru care tratatele sînt numai simple petice de hîrtie, iar dreptul numai expresia forţei brutale şi nezăgăzuite pusă în slujba intereselor meschine şi criminale a unei minorităţi de profitori.

Împotriva acestei politici şi de-a curmezişul drumului care conduce la ea şi la prăbuşirea civilizaţiei contemporane, iau poziţie juriştii din Republica Populară Romînă, încadraţi în Asociaţia Internaţională a Juriştilor Democraţi.

Deviza acestei asociaţii, deviza noastră, a juriştilor din această ţară, este: dreptul în slujba păcii.

Noi juriştii din Republica Populară Romînă considerăm că drumul păcii poate fi găsit şi că pacea poate fi asigurată numai pe calea tratativelor şi a reglementării paşnice a securităţii colective, prin unirea forţelor tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Adunarea a demonstrat deplina hotărîre a juriştilor din ţara noastră de a contribui prin toate mijloacele la întărirea patriei noastre, la apărarea independenţei şi suveranităţii sale, împotriva oricărei agresiuni.

Participanţii au adoptat prin vii aplauze o moţiune prin care aderă întru totul la Declaraţia Conferinţei de la Moscova.

(Agerpres)

PENTRU APARAREA PACII ŞI SECURITAŢII COLECTIVE IN EUROPA

Uniunea scriitorilor
Uniunea compozitorilor
Uniunea artiştilor plastici

Organizează luni 20 decembrie 1954, orele 17, în sala Ateneului R.P.R.

ADUNAREA

prezidată de scriitorul Cezar Petrescu, laureat la Premiului de Stat

Vor lua cuvîntul:

George Georgescu, dirijor, artist al poporului, laureat al Premiului de Stat.

Panaitescu-Perpessicius, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Ion Jalea, sculptor, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Ion Chirescu, compozitor, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Lucian Grigorescu, pictor, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Mihail Andricu, compozitor, membru corespondent al Academiei R.P.R., maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Paul Constantinescu, compozitor, laureat al Premiului de Stat.

Ligia Macovei, pictor, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat.

Eugen Jebeleanu, poet, laureat al Premiului de Stat.

Lucia Demetrius, scriitoare, laureată a Premiului de Stat.

Alex. Ciucurenco, pictor.

Popoarele Europei se opun reînvierii wehrmachtului

MITINGUL OAMENILOR MUNCII DIN BERLIN

BERLIN 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 decembrie pe Aleea Stalin din Berlin a avut loc un mare miting al oamenilor muncii din Berlin la care a luat cuvîntul Lothar Bolz, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane. Bolz a subliniat caracterul primejdios al politicii de reînviere a militarismului german pentru cauza păcii şi securităţii în Europa şi pentru rezolvarea paşnică a problemei germane.

O mare parte a cuvîntării lui Bolz a consacrat-o demascării caracterului agresiv al acordurilor de la Paris cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale care sînt incompatibile cu unificarea paşnică a Germaniei şi duc la intensificarea încordării în relaţiile internaţionale şi la primejdia unui nou război.

Participanţii la miting au adoptat în unanimitate un apel adresat deputaţilor Bundestagului de la Bonn, în care protestează cu hotărîre împotriva ratificării acordurilor de la Paris şi cer deputaţilor Bundestagului să respingă aceste acorduri care adîncesc scindarea Germaniei şi Europei, şi care sînt incompatibile cu unificarea paşnică a Germaniei.

În rezoluţie se subliniază necesitatea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa şi a unificării paşnice a Germaniei.

REZOLUŢIA PARTIDULUI SOCIALIST CEHOSLOVAC

PRAGA 17 (Agerpres). — Ceteka transmite: Conducerea partidului socialist cehoslovac a adoptat o rezoluţie de protest împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. În rezoluţie se spune, printre altele:

„Ne vom strînge şi mai mult rîndurile în cadrul unităţii patriotice de nezdruncinat a întregului nostru popor, ne vom sprijini eforturile pentru construirea patriei noastre socialiste, înţelegînd prea bine că în acest fel putem contribui în modul cel mai potrivit şi mai efectiv la cauza păcii şi apărării intereselor naţionale ale poporului nostru".

DECLARAŢIA C.C. AL PARTIDULUI MUNCII ŞI A GUVERNULUI ALBANEZ

TIRANA 17 (Agerpres). — A.T.A. transmite: Ziarele au publicat textul declaraţiei comune a Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Albania cu privire la Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

La 14 decembrie, se spune printre altele în declaraţie, în şedinţa comună a Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Albania, Manush Myftiu, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Albania la Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa, a prezentat un raport despre lucrările Conferinţei de la Moscova. La şedinţa comună a C.C. al Partidului Muncii din Albania şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Albania au fost aprobate în unanimitate rezultatele Conferinţei de la Moscova, activitatea delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Albania la această conferinţă şi Declaraţia ţărilor participante la conferinţă.

Republica Populară Albania, se subliniază în continuare în declaraţie, este gata ca împreună cu celelalte state participante la Conferinţa de la Moscova să discute din nou situaţia care se poate crea în cazul ratificării acordurilor de la Paris, aceasta în scopul de a se întreprinde măsurile necesare pentru asigurarea securităţii şi în interesul menţinerii păcii în Europa. Poporul albanez este un popor iubitor de pace. Menţinerea şi întărirea păcii în Balcani şi în Europa este pentru el o problemă de importanţă vitală. Poporul albanez, se pronunţă cu toată vigoarea împotriva reînvierii militarismului german. Poporul nostru a fost mereu nevoit să-şi apere cu arma în mînă pămîntul, libertatea şi viaţa sa împotriva cotropitorilor şi agresorilor străini. Poporul albanez nu va uita niciodată pierderile grele suferite de el în urma agresiunii imperialiştilor, a nenumăratelor crime şi distrugeri comise de ocupanţii hitlerişti. El va depune toate forţele pentru a apăra pacea şi securitatea, pentru a construi cu succes socialismul.

FEROVIARII FRANCEZI ŞI CEHOSLOVACI UMAR LA UMAR

PRAGA 17 (Agerpres). — Ziarele „Rude Pravo", „Prace", „Swobodne Slovo" şi altele publică răspunsul feroviarilor francezi din oraşul Lyon la scrisoarea feroviarilor din oraşul cehoslovac Sumperk, în care îşi afirmă deplina solidaritate cu oamenii muncii cehoslovaci în lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

Feroviarii din Lyon, se spune în scrisoare, împreună cu majoritatea covîrşitoare a poporului francez, resping cu hotărîre încercările de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de reînviere a wehrmachtului german. Nu vom uita niciodată mizeria, suferinţele şi victimele pe care le-a pricinuit cel de al doilea război mondial.

În încheiere, feroviarii din Lyon îşi exprimă convingerea că în lupta împotriva acordurilor de la Paris poporul francez va reuşi să obţină o nouă victorie şi să zădărnicească noile planuri de pregătire a războiului, tot aşa cum a făcut să eşueze faimoasa „comunitate defensivă europeană".

Comisia pentru apărarea naţională a Adunării Naţionale franceze a aprobat amînarea ratificării acordurilor de la Paris

PARIS 17 (Agerpres). — France Presse transmite: Comisia pentru apărarea naţională a Adunării Naţionale franceze a aprobat la 17 decembrie cu 15 voturi contra 1 vot şi 19 abţineri raportul prezentat de deputatul radical-socialist Badie care prevede amînarea dezbaterilor din Adunarea Naţională franceză cu privire la ratificarea acordurilor care consfinţesc remilitarizarea Germaniei occidentale.

—o—

Bundestagul de la Bonn a aprobat acordurile de la Paris

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 15 şi 16 decembrie au avut loc în Bundestagul de la Bonn dezbaterile în problema ratificării acordurilor militare de la Paris.

Aceste dezbateri dovedesc că revanşarzii şi militariştii de la Bonn caută prin toate eforturile să obţină ratificarea şi înfăptuirea cît mai grabnică a acordurilor militare de la Paris care prevăd crearea unei armate vest-germane de 500.000 de oameni sub comanda generalilor hitlerişti şi includerea Germaniei occidentale în blocuri agresive ale puterilor occidentale.

După cum relatează presa, blocul partidelor guvernamentale a respins cu 236 de voturi contra a 153 şi 3 abţineri propunerea fracţiunii partidului social-democrat din Germania cu privire la amînarea ratificării acordurilor de la Paris pînă la organizarea unor tratative cvadripartite în problema unificării Germaniei. Acordurile militare de la Paris au fost aprobate de Bundestag în prima citire şi trimise în comisiile Bundestagului. A fost de asemenea prezentată spre examinare comisiilor Bundestagului propunerea fracţiunii P.S.D.G. cu privire la organizarea unor tratative între guvernul de la Bonn şi guvernul francez în vederea elucidării prevederilor litigioase ale acordurilor de la Paris referitoare la regiunea Saar. In cursul dezbaterilor, în afară de deputaţii P.S.D.G., s-au pronunţat împotriva acordurilor dintre Bonn şi Franţa în problema Saarului deputaţii „partidului liber-democrat" şi ai „blocului german". Fracţiunea „partidului german" s-a abţinut de a-şi exprima punctul de vedere cu privire la acest acord, înainte de elucidarea unor prevederi ale statutului Saarului.

Mesajul adresat de Ciu En-lai secretarului general al O. N. U.

PEKIN 17 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 17 decembrie, Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze, a adresat un mesaj secretarului general al O.N.U., Dag Hammarskjold, în care precizează atitudinea R. P. Chineze faţă de aşa-zisa rezoluţie a O.N.U. în legătură cu „plîngerea împotriva arestării şi deţinerii în închisoare a personalului militar al Naţiunilor Unite, prin încălcarea acordului de armistiţiu în Coreea". În mesaj se spune printre altele:

Cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., sub influenţa S.U.A. şi a ţărilor care le urmează, a adoptat la 10 decembrie o rezoluţie absurdă cu privire la aşa-zisa „plîngere împotriva arestării şi deţinerii în închisoare a personalului militar al Naţiunilor Unite prin încălcarea acordului de armistiţiu în Coreea", care în mod calomnios acuză China de a fi condamnat pe cei 11 spioni americani încălcînd acordul de armistiţiu din Coreea. Guvernul R. P. Chineze se opune cu hotărîre acestei rezoluţii.

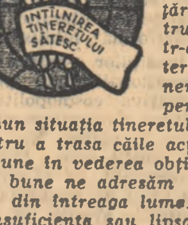
Cei 11 spioni americani susmenţionaţi şi alţi doi s-au strecurat pe teritoriul chinez şi au fost prinşi în China. După examinarea probelor care au dovedit în mod concludent că aceştia au desfăşurat o activitate de spionaj în China, un tribunal chinez a pronunţat la 23 noiembrie 1954 o sentinţă conform legilor ţării. Condamnarea spionilor străini prinşi în China este o problemă internă a Chinei. Nu există nici o justificare ca O.N.U. să încerce să se amestece în ce priveşte condamnarea de către o instanţă chineză a unor spioni americani a căror vină a fost pe deplin dovedită, în timp ce O.N.U. nu condamnă S.U.A., care încălcînd Carta O.N.U. trimite spioni pe teritoriul chinez pentru a duce activitate subversivă.

Procesul acestor spioni americani nu are nici o legătură cu problema prizonierilor de război din Coreea. În ce priveşte problema prizonierilor de război din Coreea, S. U. A. şi partea comandamentului Naţiunilor Unite sînt aceia care au încălcat acordul de armistiţiu din Coreea.

Scopul acestor plîngeri ale guvernului Statelor Unite, este de a aţîţa ura împotriva Chinei, pentru ca în acest fel să camufleze agresiunea Statelor Unite care au încheiat „tratatul de securitate mutuală" cu Cian Kai-şi şi au acaparat Taivanul şi insulele Pengu, precum şi pentru ca să zădărnicească plîngerea Chinei împotriva Statelor Unite — vinovate de agresiune împotriva teritoriului chinez. Asemenea activităţi ale Statelor Unite fac parte din încercările lor de a spori încordarea internaţională în est şi vest şi de a pregăti un nou război. Poporul chinez se opune războiului, dar el niciodată nu se va lăsa intimidat prin ameninţări cu războiul.

Intîlnirea internaţională a tineretului sătesc

Apelul adresat tineretului sătesc din întreaga lume

Tineri şi tinere de la sate!

Noi, reprezentanţii tineretului sătesc din 69 de ţări, întruniţi pentru prima dată într-o întîlnire internaţională a tineretului sătesc pentru a discuta în comun situaţia tineretului de la sate şi pentru a trasa căile acţiunilor noastre comune în vederea obţinerii unei vieţi mai bune ne adresăm tinerilor de la sate din întreaga lume.

Insuficienţa sau lipsa de pămînt şi de lucru, salariile mici, impozitele insuportabile, arenzile mari, recoltele proaste, calamităţile naturale, starea de înapoiere a satului, toate acestea fac ca viaţa multora dintre noi să fie grea şi lipsită de bucurii.

Pentru tineretul sătesc din multe ţări este extrem de îngrădit accesul la învăţătură, cultură, odihnă şi sport; într-o serie de ţări, tinerii ţărani sînt lipsiţi de drepturile politice şi libertăţile democratice elementare. Deosebit de grea este situaţia tineretului sătesc din ţările coloniale şi dependente.

Pregătirile de război, cursa înarmărilor şi cheltuielile militare crescînde, obstacolele create în mod artificial în calea dezvoltării comerţului şi schimburilor internaţionale înrăutăţesc şi mai mult situaţia noastră, aduc uriaşe prejudicii agriculturii şi economiei multor ţări.

Tineri de la sate, indiferent de concepţiile şi vederile pe care le-am avea, indiferent de organizaţiile din care am face parte, noi dorim cu toţii să ne trăim din plin viaţa, o viaţă plină de bucurii.

Sîntem convinşi că este posibilă îmbunătăţirea condiţiilor noastre de viaţă. Succesele obţinute în cadrul pregătirii întîlnirii internaţionale ne-au întărit şi mai mult această convingere şi au făcut să se intensifice lupta noastră dreaptă pentru realizarea revendicărilor noastre de importanţă vitală.

Pregătirea şi desfăşurarea întîlnirii au arătat că noi am devenit şi mai puternici, că glasul milioanelor de tineri şi tinere de la sate care aspiră la progres şi fericire, nu poate fi înăbuşit

Tineri de la sate!

Vă chemăm la lupta pentru aplicarea Cartei mondiale a principalelor revendicări ale tineretului sătesc, adoptată de participanţii la Întîlnirea noastră internaţională; completaţi şi lărgiţi această Cartă, stăruiţi ca ea să fie aplicată, ţinîndu-se seama de condiţiile ţării voastre, satului vostru, de condiţiile muncii voastre. Prin acţiuni unite, luptaţi pentru lucru şi pămînt, pentru o retribuire justă a muncii voastre şi pentru reducerea impozitelor! Cereţi acordarea drepturilor inalienabile la cultură, la învăţătură, la odihnă şi sport!

Luaţi atitudine împotriva creării de blocuri militare agresive. Luptaţi pentru sporirea alocaţiilor pentru agricultură pe seama reducerii cheltuielilor militare!

Împreună cu tineretul de la oraşe, împreună cu întregul popor al ţărilor noastre, vom lupta pentru o viaţă mai bună, pentru independenţa naţională şi pace! Pacea şi independenţa naţională a ţărilor noastre înlesnesc realizarea revendicărilor noastre, ele feresc ţările noastre de distrugeri şi înrobire.

Tineri de la oraşe! Bărbaţi şi femei din lumea întreagă!

Lupta tineretului sătesc reprezintă o contribuţie la lupta comună a întregului tineret, a tuturor popoarelor pentru o viaţă mai bună, pentru libertate şi prosperitate. Vă chemăm să întăriţi şi mai mult solidaritatea cu tineretul sătesc, să sprijiniţi şi mai activ lupta noastră pentru realizarea revendicărilor noastre juste!

În numele milioanelor de tineri de la sate din toate ţările ne adresăm organizaţiilor de tineret, ţărăneşti, sindicale, studenţeşti, politice, religioase, culturale, sportive şi altora, chemîndu-vă să ne ajutaţi pe toate căile în lupta noastră pentru o viaţă mai bună.

Tineri şi tinere din toate ţările!

Să întărim şi de acum înainte solidaritatea şi prietenia! Să dublăm eforturile şi entuziasmul pentru realizarea revendicărilor noastre! Să ne unim pentru a obţine o viaţă mai bună, în numele fericirii tinerei generaţii.

Forţa noastră rezidă în unitate; unitatea este chezăşia succesului luptei noastre drepte pentru un viitor mai bun, pentru pace între popoare!

Cu privire la declaraţia generalului Stevenson

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 decembrie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în S.U.A., A. F. Dobrinin, a făcut o vizită secretarului de stat ad-interim al Statelor Unite ale Americii, dl. Hoover, şi a făcut o declaraţie cu următorul conţinut:

„Potrivit ştirilor publicate în presa engleză, generalul Stevenson, comandantul diviziei a 49-a de aviaţie americană, care îşi are baza în Anglia, a declarat la 10 decembrie a.c. la aerodromul Bentwaters (Anglia) că divizia sa este înzestrată cu bombardiere destinate să dea o lovitură atomică Uniunii Sovietice şi că această misiune a fost dată diviziei încă acum doi ani şi jumătate.

Întrucît această declaraţie a unui reprezentant oficial al forţelor armate ale S.U.A. este incompatibilă cu relaţiile normale existente între U.R.S.S. şi S.U.A., guvernul sovietic ar dori să obţină explicaţii din partea guvernului S.U.A. în privinţa faptului dacă relatările presei despre caracterul declaraţiei generalului Stevenson corespund realităţii şi, dacă aşa stau lucrurile, cum califică guvernul S.U.A. această declaraţie".

La 17 decembrie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Marea Britanie, N. D. Belohvostikov, a făcut o vizită d-lui A. Kirkpatrik, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Marii Britanii, şi a făcut următoarea declaraţie:

„După cum relatează presa engleză, generalul american Stevenson, comandantul diviziei a 49-a de aviaţie americană, care îşi are baza în Anglia, a declarat la 10 decembrie a.c. la aerodromul Bentwaters (Anglia) că divizia sa este înzestrată cu bombardiere destinate să dea a lovitură atomică Uniunii Sovietice şi că această misiune a fost dată diviziei încă acum doi ani şi jumătate.

Din această declaraţie rezultă că pe teritoriul Angliei au fost create baze militare aeriene americane dispunînd de avioane destinate să efectueze atacuri atomice asupra Uniunii Sovietice. Întrucît acest lucru este incompatibil cu relaţiile normale existente între U.R.S.S. şi Marea Britanie şi este în contradicţie cu tratatul anglo-sovietic din 1942 de colaborare şi asistenţă mutuală după război, guvernul sovietic ar dori să obţină explicaţii din partea guvernului Marii Britanii în privinţa faptului dacă relatările presei cu privire la caracterul declaraţiei generalului Stevenson corespund realităţii şi, dacă aşa stau lucrurile, cum califică guvernul Marii Britanii această declaraţie".

In legătură cu vizita lui Hammarskjöld în R. P. Chineză

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 16 decembrie, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai, a adresat următoarea telegramă secretarului general al O.N.U., Hammarskjöld:

Confirm primirea telegramei dvs. din 10 decembrie 1954 în care v-aţi exprimat dorinţa de a vizita China. În ce priveşte cazul spionilor americani, poziţia noastră a fost precizată în cealaltă telegramă pe care v-am adresat-o.

În interesul păcii şi micşorării încordării internaţionale sînt gata să vă primesc în capitala noastră — Pekin pentru a discuta cu dvs. problemele care ne interesează.

Veţi fi bine venit în China. Binevoiţi a hotărî data vizitei dvs. şi informaţi-ne despre aceasta.

N. N. Şatalin decorat cu Ordinul Lenin

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TAS transmite:

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S. a decorat cu Ordinul Lenin pe N. N. Ş talin, secretar al Comitetului Central Partidului Comunist al Uniunii Soviet cu prilejul celei de a 50-a aniversare naşterii, pentru meritele sale faţă partid şi Guvernul Sovietic.

Declaraţia lui Nutting recunoscută de ministerul Afacerilor Externe al Angliei

LONDRA 17 (Agerpres). — China No transmite:

La conferinţa sa de presă din 14 d cembrie, purtătorul de cuvînt al Minist rului Afacerilor Externe englez nu a n gat că ministrul de stat pentru Afacer Externe al Marii Britanii, Anthony Nu ting, a vorbit în numele guvernului b tanic atunci cînd a făcut declaraţia războinică de la 12 decembrie.

Ca urmare a moţiunii depuse de şa deputaţi laburişti numeroase ziare e gleze au cerut guvernului să denunţe mod oficial „angajamentele" prin ca după cum a afirmat Nutting, Marea B tanie ar fi legată de Statele Unite în c zul unui război agresiv împotriva C nei. Totuşi, la întrebarea dacă Nutting anunţat o nouă politică britanică n făţişă în această problemă sau da a comis o greşeală prin declara sa, purtătorul de cuvînt a re zat să răspundă, cu toate că a rec noscut că textul complet al declara fusese primit la Foreing Office şi că avut loc un schimb de telegrame cu Nu ting.

Declaraţia purtătorului de cuvînt a M nisterului Afacerilor Externe engl duce în mod inevitabil la concluzia poziţia lui Nutting este poziţia guver lui britanic.

Voi lupta pentru dezvoltare relaţiilor de prietenie dintre China şi Birmania

DECLARAŢIA LUI U NU

CANTON 17 (Agerpres). — China No transmite: La 15 decembrie, U Nu, p mul ministru al Uniunii Birmane şi p soanele care îl însoţesc au părăsit Can nul plecînd cu avionul spre patrie.

Inainte de plecare, U Nu a făcut o d claraţie în care a spus: La 1 decemb cînd am sosit pe aeroportul din Pek am făcut o declaraţie în care am ară pe scurt scopul vizitei noastre în acea ţară. Astăzi sînt foarte bucuros să sp că au fost îndeplinite cele trei obiect principale:

1) De a cunoaşte personal metodele fo site în construirea Chinei noi,

2) De a întîlni şi sta de vorbă cu c ducătorii R. P. Chineze,

3) De a crea o bază solidă pentru pr tenia chino-birmană.

Am avut posibilitatea să văd dife construcţii înfăptuite actualmente de g vern şi popor cu un entuziasm fără p cedent şi să mă întîlnesc cu conducăto Chinei. Am putut vizita tot ce am do Am avut libertate deplină şi toate con ţiile pentru a face şederea noastră cît mai plăcută şi utilă.

În cadrul convorbirilor pe care le- avut cu conducătorii acestei mari ţări fost discutate nu numai problemele interes comun, ci şi problemele referito la pacea în întreaga lume. Convorbi s-au desfăşurat liber şi sincer înt atmosferă de deosebită cordialitate. În poindu-mă în Birmania duc cu mine mai plăcute amintiri despre această m ţară şi impresiile clare pe care mi le- format: curajul şi hotărîrea conducăto lor Chinei, în frunte cu preşedintele M Ţze-dun; entuziasmul şi energia mase populare; grandioasele lucrări de refac care se înfăptuiesc în China; evide creştere a nivelului de trai şi, însfî năzuinţa fierbinte a poporului chi spre pace.

Mă întorc în Birmania cu hotărîrea a lupta pentru dezvoltarea continuă a r laţiilor de prietenie dintre China şi B mania. Voi face tot ce-mi stă în pu pentru a contribui la pacea în între lume.

SCURTE ŞTIRI

★ La 17 decembrie, preşedintele Pre diului Sovietului Suprem al U.R.S. K. E. Voroşilov, a primit la Kremlin trimisul extraordinar şi ministru ple potenţiar al Republicii Liban în U.R.S. Abdulah Najjar, care a remis scrisorile acreditare.

★ Tribunalul Federal din Karlsruhe deschis acţiune împotriva lui Manfred v Brauchitsch, cunoscutul campion auto bilist şi preşedinte al Comitetului pen unitatea şi libertatea sportului german.

★ In cursul ultimelor două săptăm forţele maritime militare şi militare aeri ale S.U.A. au desfăşurat mari manevre marea Chinei de est, iar avioanele fl a 7-a americane au încălcat în repet rînduri spaţiul aerian al Chinei.

★ Congresul (Parlamentul) republ Costa Rica a hotărît recent intentarea u proces trustului american „United Fr Company", deoarece această societate reţinut în mod ilegal o parte din sala muncitorilor ei din Costa Rica.

SPECTACOLE

SÎMBĂTĂ 18 DECEMBRIE 1954

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.** Traviata; **Teatrul de Stat de Operetă:** legătorii de stele; **Naţional „I. L. Caragia** (Studio): Liceenii (ora 15); **Naţional „I. Caragiale"** (Comedia): Floarea purpurie (ora Îndrăgostiţii (ora 19,30); **Municipal:** A de Triumf; **Tineretului:** David Copperfield (ora **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Fam **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Furtuni de pri vară; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Pîrjo **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Tania; **Ansamblul Estradă al R.P.R.:** Concert de muzică uşoară ro nească (ora 20,15, în sala din Calea Victoriei), gazin de stat (ora 19,30, în sala din str. Alex. pov nr. 23); **Circul de Stat:** Primul spectacol; trul Evreesc de Stat: Cu sare şi piper; **Teat „Ţăndărică":** Umor pe sfori (sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu:** Cei muşchetari; **Republica, Bucureşti:** De doi bani ranţă; **Înfrăţirea între popoare, Moşilor:** Epava largul mării; **Timpuri noi, Tineretului**, Elena Pa Campionatul mondial de fotbal; **Lumina**, 23 Augu Caut o nevastă; **Victoria:** Ogoare înţelenite; A Iulius Fucik, Vineri 13; **Popular:** Intr-un port îndep tat; **Maxim Gorki:** Ludwig van Beethoven; Va **Roaită:** Copilul Dunării; **Gh. Doja, Libertăţii:** Pri vara pe ghiaţă; **M. Eminescu:** Marile rante; **Mioriţa, Unirea:** Profesorul Fa **Alex. Popov:** Circul; **8 Martie:** Haml **Donca Simo:** Descoperirea misterioasă; **Consta David:** Poemul dragostei; **Ilie Pintilie:** O noapte Veneţia; **Munca:** Agentul nr. 13; **Aurel Vlaicu:** Chi tul suedez, Turnul fecioarei; **Flacăra:** Şcoala curaju

AL II-lea CONGRES UNIONAL AL SCRIITORILOR SOVIETICI

Raportul prezentat de Alexei Surkov

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici, care s-a deschis la 15 decembrie la Moscova, Alexei Surkov, prim secretar al Uniunii scriitorilor, a prezentat raportul cu privire la situația și sarcinile literaturii sovietice. La începutul raportului său el a făcut o trecere în revistă a dezvoltării literaturii sovietice în cei 20 de ani care s-au scurs de la primul Congres al scriitorilor.

Acum 20 de ani, a declarat Surkov, de la tribuna primului Congres unional al scriitorilor sovietici, Maxim Gorki a spus: „Dacă aici, în această sală, s-a pus temelia unificării întregii literaturi unionale, după Congres va trebui să începem unificarea practică pentru ca greaua noastră muncă să fie încununată de succes; va trebui să continuăm și să dezvoltăm tot mai mult și mai departe această muncă pentru a crea literatura puternică de care au nevoie nu numai țara noastră, popoarele țării noastre, ci îndrăznesc să spun, întreaga lume".

Timp de 20 de ani scriitorii Țării Sovietelor au lucrat fără să uite aceste cuvinte călăuzitoare ale marelui lor prieten și învățător sever și exigent, simțindu-se moștenitorii legitimi ai tuturor comorilor literaturii create de geniul artistic al omenirii.

Atît prin întregul său destin creator, cît și prin biografiile celor mai buni reprezentanți ai săi, literatura Țării Sovietice este legată strîns de popor. Ea a participat activ la construcția socialistă, la toate evenimentele social-politice importante care au însoțit mersul nostru pe calea spre comunism.

Într-o măsură uriașă a crescut participarea activă a scriitorului sovietic la viața socială și politică a țării. În cei 20 de ani care au trecut, scriitorii sovietici au participat în modul cel mai activ la toate mișcările progresiste importante ale opiniei publice mondiale. În anii de după război, scriitorii sovietici au devenit participanți din cei mai activi la lupta pentru pace care se desfășoară în lume.

În cursul celor 20 de ani dintre cele două congrese, s-au petrecut schimbări uriașe.

În literatură au venit oameni noi; numărul membrilor și candidaților Uniunii scriitorilor sovietici a crescut de la 1.500 în 1934 la 3.695 în 1954. Literaturile reprezentate la primul Congres s-au întărit, s-au completat cu oameni noi, s-au îmbogățit cu cărți noi. Au luat ființă și s-au dezvoltat noi literaturi surori.

Revoluția culturală, lărgindu-se și adîncindu-se neîncetat, a dat literaturii zeci de milioane de cititori noi. Ivirea acestor cititori a determinat o creștere uriașă a tirajelor literaturii beletristice.

Operele clasicilor au o răspîndire deosebit de largă în țara noastră. Cărțile lui Gorki au apărut într-un tiraj total de 80 milioane de exemplare, ale lui Pușkin — într-un tiraj de 70 milioane de exemplare, ale lui Tolstoi — într-un tiraj de 60 milioane de exemplare, ale lui Cehov — într-un tiraj de 40 milioane de exemplare, ale lui Turgheniev — într-un tiraj de 33 milioane de exemplare, ale lui Gogol — într-un tiraj de 29 milioane de exemplare; operele lui Korolenko, Krîlov, Lermontov, Nekrasov, Saltîkov-Șcedrin, au apărut în tiraje de 16-21 milioane exemplare.

În tiraje de 1 milion pînă la 12 milioane exemplare au apărut opere ale scriitorilor străini: H. Balzac, J. Verne, V. Hugo, E. Zola, G. Maupassant, Th. Dreiser, J. London, M. Twain, D. de Foe, Ch. Dickens, J. Swift, W. Shakespeare, H. Heine, J. W. Goethe, F. Schiller, M. Cervantes și alții.

La toate acestea trebuie să se adauge că în țara noastră au apărut în tiraje de un milion pînă la 20 milioane exemplare operele a 47 scriitori sovietici ruși, printre care volumele de versuri a nouă poeți; cărțile lui Vladimir Maiakovski au fost editate într-un tiraj de 23 milioane exemplare.

Pentru a ne da seama în mod just cît de larg este în țara noastră cercul celor care citesc literatură beletristică trebuie să ținem seamă și de gigantica rețea de biblioteci — cuprinzînd peste 300 000 centre — prin care cărțile ajung la zeci de milioane de cititori.

Surkov a vorbit în continuare despre întărirea continuă a legăturilor de creație dintre oamenii de litere ai popoarelor Uniunii Sovietice. Aceasta, a spus Surkov, este una din dovezile cele mai grăitoare ale triumfului politicii naționale a partidului și statului nostru în domeniul culturii.

Tematica tuturor literaturilor surori s-a lărgit într-o măsură uriașă, tratarea principalelor probleme ale zilelor noastre a fost adîncită, sfera materialului luat din viață, prelucrat în mod artistic de scriitori s-a lărgit.

Raportorul a subliniat marea importanță a limbii ruse pentru schimbul de valori culturale.

Unul din cele mai semnificative rezultate ale dezvoltării întregii noastre literaturi multinaționale în perioada dintre cele două congrese este crescînda interacțiune și influență reciprocă creatoare între literaturile surori. Un rol uriaș a avut în această privință intensa muncă scriitoricească de traducere reciprocă a operelor.

Fără a minimaliza cîtuși de puțin importanța experienței literaturii clasice ruse și a literaturii ruse contemporane pentru dezvoltarea tuturor literaturilor noastre surori, putem vorbi cu un sentiment de sinceră mîndrie pentru succesele noastre generale și despre influența exercitată asupra tuturor literaturilor, inclusiv asupra celei ruse, de marile creații ale clasicilor literaturilor surori și de anumite opere remarcabile ale unor scriitori contemporani.

Raportul cuprinde cifre și fapte care dovedesc interesul crescînd al cititorilor de peste hotare pentru literatura sovietică.

Pînă la primul Congres al scriitorilor sovietici, a spus Surkov, au fost editate în limbi străine cărți scrise de 97 scriitori de ai noștri.

În perioada 1945—1953, potrivit unor date departe de a fi complete, în țările de democrație populară și în țările capitaliste au apărut în peste 9.000 de ediții opere scrise de mai mult de 900 scriitori sovietici traduse în 44 de limbi străine. Firește, traducerile din literatura beletristică sovietică au cea mai largă răspîndire în țările de democrație populară și în China populară. Dar în ciuda atmosferei „războiului rece" și a numeroaselor obstacole ridicate în calea literaturii noastre, spre masa de cititori din lumea capitalistă, în anii de după război cărțile noastre au fost traduse și publicate în Austria, Anglia, Argentina, Birmania, Brazilia, Olanda, Danemarca, India, Italia, Liban, Mexic, Norvegia, Pakistan, S.U.A., Uruguay, Finlanda, Franța, Elveția, Suedia, Japonia și în multe alte țări.

Numărul cititorilor noștri s-a dublat aproape prin zecile de milioane de cititori din țările de democrație populară și prin milioanele de cititori din țările capitaliste.

Nu trebuie să uităm niciodată situația specială pe care o are astăzi literatura noastră între celelalte literaturi ale lumii, ea fiind un izvor de lumină, de idei dătătoare de viață, de energie combativă pentru oamenii muncii de peste hotare, un izvor de experiență creatoare pentru scriitorii înaintați, progresiști din celelalte țări.

Oamenii de litere din țările de democrație populară manifestă un interes profund față de tot ce privește istoria dezvoltării literaturii noastre, față de tot ce le poate îmbogăți concepția despre întruchiparea concretă a metodei realismului socialist într-o operă literară. Fără îndoială că experiența creatoare a literaturii sovietice prezintă un mare interes și pentru prietenii noștri, scriitorii progresiști care trăiesc în țările capitaliste.

Cele mai bune opere ale prietenilor noștri conțin nu numai începutul unei critici ascuțite, fără compromis a societății capitaliste contemporane, ci și idei, sentimente și imagini întruchipînd elementul progresist, dătător de viață.

Raportorul a vorbit apoi despre rolul literaturii sovietice în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

În acești ani, scriitorii aparținînd tuturor popoarelor frățești din U.R.S.S. au constituit un detașament combativ unic de patrioți sovietici. Chiar din primele zile ale războiului, peste 1.000 de scriitori sovietici (mai mult de o treime din membrii Uniunii scriitorilor) s-au înrolat ca voluntari în rîndurile armatei active și ale flotei maritime militare.

Marele avînt patriotic care a cuprins pe oamenii sovietici în zilele războiului și-a găsit o expresie curajoasă, veridică și pătrunsă de profundă emoție în operele create în acei ani de neuitat.

Soarta literaturii noastre în timpul războiului se deosebește ca lumina de întuneric de soarta slujitorilor „artei pure" aparținînd literaturii burgheze. În acei ani, cînd fascismul care triumfa vremelnic, amenința cu pieirea Franța și Anglia, doar cei mai cinstiți scriitori, scriitorii democrați, au rămas credincioși poporului lor. Ceilalți — și numărul lor a fost mare — fie că au preferat să treacă dincolo de Ocean pentru a se pune acolo la adăpost de bombardamentele nocturne asupra Londrei și Coventry-ului, fie că „s-au închis în sine" capitulînd astfel de fapt în fața înrobitorilor, fie că și-au pus cu cinism pana în slujba cotropitorilor.

Glorioasa tradiție gorkiană a publicisticii literare înflăcărate a luat în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei o dezvoltare minunată prin activitatea unui mare grup de scriitori sovietici. Și astăzi mai sînt vii în memoria a milioane de oameni din Uniune și de peste hotare rîndurile arzătoare ale pamfletelor lui Ilya Ehrenburg, nici astăzi nu se pot reciti fără emoție caldele și totuși severele „Scrisori către un tovarăș" de Boris Gorbatov. Ca într-o oglindă vie apare în fața noastră viața grea și eroică a locuitorilor Leningradului din zilele blocadei în seria de articole — sub formă de jurnal — ale lui Nikolai Tihonov și Vsevolod Vișnevski. Și oare nu din minunatele schițe ale lui Vasili Grossman, multe zeci de milioane de oameni nu numai că au înțeles, dar au și simțit măreția faptelor eroice ale apărătorilor Stalingradului?

În vara anului 1942, cînd dușmanul se apropia de Stalingrad, în întreaga țară a răsunat pasionata nuvelă „Școala urii" de M. Șolohov. Literatura sovietică din anii războiului nu poate fi apreciată la justa ei valoare fără a se ține seama de publicistica și de schițele de război ale lui A. Tolstoi, A. Fadeev, L. Leonov, K. Fedin, V. Ivanov, P. Pavlenko, V. Lațis, D. Zaslavski, V. Stavski, K. Simonov, B. Polevoi, B. Galin, I. Sudrabkalm, R. Kociar, V. Vasilevskaia, I. Galan și ale altor scriitori sovietici.

Spre profundul regret general nu a fost studiată în mod critic și nici nu a fost generalizată experiența scriitorilor noștri care în timpul războiului au tratat în proză și dramaturgie tema războiului.

Surkov a enumerat apoi operele prozatorilor, poeților, dramaturgilor, publiciștilor — reprezentanți ai literaturii sovietice multinaționale, care prin creația lor au cucerit aprecierea cercurilor largi ale cititorilor sovietici. El s-a ocupat pe larg de metodele de creație ale diferiților scriitori, a analizat operele lor, a arătat cît de mult a crescut literatura sovietică din punct de vedere ideologic și artistic.

Surkov a amintit că în articolul său „Organizația de partid și literatura de partid", Lenin scria cu jumătate de secol în urmă că „problema literară se pretează cel mai puțin unei egalizări mecanice... dominației majorității asupra minorității", că „în această chestiune este necesară asigurarea unui spațiu cît mai larg inițiativei personale, înclinațiilor individuale, mai mult spațiu pentru gîndire și imaginație, formă și conținut".

Aceste cuvinte ale lui Lenin, confirmate astăzi în mod practic de întreaga dezvoltare a literaturii noastre, presupun — în condițiile existenței unei orientări comune în elaborarea metodei realismului socialist — posibilitatea existenței a diverse curente, posibilitatea întrecerii creatoare între ele și a unor largi discuții asupra avantajelor unui curent sau altula.

Scriitori care apreciază în același fel fenomenele vieții și comportarea oamenilor, sînt infinit de diverși în exprimarea în imagini artistice a rezultatelor celor văzute și simțite de ei. Și dimpotrivă, aproape că nu pot fi deosebiți unul de altul moderniștii occidentali contemporani pe care deșertăciunea și lipsa de conținut a „operelor" lor îi face să se asemene și îi contopește într-o lipsă comună de personalitate.

Făcînd pe scurt bilanțul discuțiilor care au precedat congresul în legătură cu eroul pozitiv în literatura sovietică, Surkov a arătat că operele lui Fadeev, Gaidar, Ostrovski, Polevoi, „Gulia Koroliova" de Ilina, operele despre Zoia Kosmodemianskaia, despre Aleksandr Matrosov și despre alți eroi adevărați ai realității noastre, trăiesc și cuceresc inimile tinerilor cititori tocmai pentru că, în pofida maximelor pedanților care visează un „erou ideal", înfățișează pe contemporanii noștri vii, oameni ai epocii de formare a unui caracter nou, a unei morale noi, a unor norme noi în relațiile personale și sociale. Analizînd problema creării personajului satiric, negativ, raportorul a subliniat că este cu neputință și dăunător să încerci să întocmești rețete de îmbinare a tonurilor întunecoase și luminoase în personalitatea personajului sau în fondul social al operei. Tot atît de dăunătoare este încercarea de a reglementa corelația dintre înaintat și înapoiat sau înaintat și „obișnuit" în chipul și caracterul eroului pozitiv al unei opere literare. Orice reglementare distruge imediat personajul și cartea, duce la înlocuirea puterii de convingere a vieții printr-o lecție de morală.

Referindu-se la imaginile marilor oameni de stat, oameni de știință, artă și literatură, create de scriitorii sovietici în ultimii 20 de ani, îndeosebi în anii de după război, raportorul a subliniat că în această privință au fost constatate adesea, mai ales în operele dramaturgiei și dramaturgiei cinematografice, cazuri de prezentare greșită și denaturată a rolului personalității în istorie. Partidul ne-a amintit care este menirea literaturii sovietice:

„Sarcina literaturii sovietice constă în a ajuta statul să educe în mod just tineretul, să răspundă cerințelor lui, să educe tînăra generație într-un spirit optimist în așa fel încît ea să aibă încredere în cauza ei, să nu se teamă de piedici și să fie gata să biruie orice obstacole".

Pentru a-și îndeplini cu cinste această mare sarcină istorică literatura noastră nu poate păși pe calea creării unui „erou ideal" sau a imaginii unei „personalități ideale".

Pășind pe această cale alunecoasă ea riscă să lunece pe panta unei creații de calitate inferioară, și întunecă cunoașterea realității concrete prin teorii construind „megafoane de idei" și predici didactice.

Forța personajelor din care tînărul nostru contemporan dorește să-și facă un model de viață, rezidă în adevărul profund al vieții, în dezvoltarea caracterelor lor conform legilor de prezentare a unor caractere tipice în împrejurări tipice". Făcînd un bilanț al celor două decenii trecute și evocînd cu mare bucurie și mîndrie calea pe care am parcurs-o, a spus raportorul, trebuie să ținem seama că aceasta a fost o cale de crîncenă luptă împotriva recidivelor celor mai diferite influențe străine din punct de vedere ideologic. În această luptă oamenii de litere s-au bizuit întotdeauna pe sprijinul ferm, înțelept al partidului comunist și al întregii opinii publice sovietice.

În anii dintre congrese s-au făcut simțite recidivele teoriei reacționare a „artei pentru artă".

Hotărîrile partidului din anii 1946—1948 ne-au amintit nouă, scriitorilor și lucrătorilor din celelalte domenii ale artei sovietice că acest pericol există. Hotărîrile C.C. al P.C.U.S ne-au ajutat să ne unim forțele pentru a învinge rapid pericolul care s-a conturat.

Atît în anii dinainte de război, cît și în anii de după război, am întîlnit astfel de tovarăși de drum neschimbați „ai artei pure", ca formalismul, care duce la ruperea formei de conținut, sau ca naturalismul care împinge literatura pe drumul obiectivismului.

În categoria celor mai persistente recidive ale influențelor reacționare străine trebuie incluse de asemenea tendințele cosmopolite.

Apariția înainte de Congres în revista „Novii Mir" a unei serii de articole condamnate în unanimitate de publicul nostru literar dovedește că și de acum înainte sînt posibile încercări de a ataca pozițiile fundamentale ale literaturii noastre, de pe o „platformă" nihilistă.

Credincioși tradițiilor patriotismului sovietic și internaționalismului proletar, vom lupta împotriva cosmopolitismului dizolvant, împotriva dezgustătoarei ideologii a ațîțătorilor la război. Nici un om de litere sovietic cinstit, care a făcut greșeli de ordin cosmopolit, fie el critic sau scriitor, nu este lipsit de posibilitatea ca, revizuindu-și pozițiile greșite, să lucreze rodnic și în strînsă unire cu întreaga familie a oamenilor de litere sovietici pentru binele dezvoltării literaturii noastre.

Recidivele tendințelor străine și dușmănoase care se făceau simțite în practica și teoria literaturii se manifestau prin metode „stingiste" în critică, care reînviau rămășițele cele mai vătămătoare ale proletcultismului și criticii jignitoare a celor de la R.A.P.P. Este suficient să amintim linia secției de critică a revistei „Oktiabr", cînd acolo își desfășurau activitate „critici" de teapa lui A. Belik, pentru a înțelege viabilitatea și a acestei tendințe dăunătoare. În istoria literaturii și a criticii practice „neorappismul" se făcea simțit în recidivele sociologismului vulgar, primitivismului de tot felul și în alte manifestări de aceeași speță.

Un dușman serios împotriva căruia a trebuit să lupte necontenit cercurile noastre literare, a fost naționalismul burghez.

Raportorul a analizat activitatea criticilor și a specialiștilor pe tărîm literar. Au fost editate lucrări voluminoase de istorie a literaturii ruse, lucrări în multe volume de istorie a literaturii engleze, franceze, germane și altor literaturi. Au apărut și apar lucrări serioase cu caracter monografic, consacrate marilor scriitori și critici ai trecutului, problemelor studierii stilului, limbii, măiestriei clasicilor. Problemele literaturii sovietice sînt elaborate într-un ritm mult mai lent.

Surkov a subliniat importanța unui larg schimb de păreri în cadrul analizei unui fenomen sau altul, sau a unei opere literare. Trebuie lichidată teza falsă că orice recenzie tipărită este considerată ca un fel de sentință definitivă și fără drept de apel, asupra operei literare. Autoritatea aprecierii trebuie să se bazeze pe perspicacitatea și profunzimea părerii criticului și nu numai pe faptul că un anumit articol sau o anumită recenzie a fost publicată. Raportorul s-a oprit de asemenea asupra sporirii exigenței față de calitatea artistică a lucrării literare. El a vorbit despre caracterul dăunător al așa-numitei „teorii" a lipsei de conflict, care contravine legilor dezvoltării realității.

Succesele însemnate incontestabile ale literaturii sovietice în perioada dintre cele două congrese nu exclud, ci dimpotrivă, implică analiza cea mai exigentă, cea mai largă a lipsurilor ei. Noi nu putem să nu vorbim de la tribuna Congresului despre rămînerea ei în urmă față de cerințele realității noastre care se dezvoltă impetuos, față de creșterea neîncetată a exigenței cititorilor. Trebuie să criticăm viguros și deschis lipsurile literaturii noastre, pornind nu de la neîncrederea nihilistă în posibilitățile ei, ci de la convingerea că literatura noastră dispune de un asemenea detașament de scriitori talentați, că a atins un astfel de nivel de experiență creatoare și de maturitate, încît poate soluționa probleme mult mai complexe decît acelea pe care le-a rezolvat și le rezolvă.

Sarcinile literaturii constau în a ajuta la formarea caracterului constructorului comunismului prin zugrăvirea oamenilor timpului nostru în întreaga măreție a demnității lor umane și prin critica care nimicește bine țintit și este lipsită de compromis, la adresa rămășițelor capitalismului în conștiința și psihicul oamenilor, a tuturor lipsurilor și neajunsurilor vieții.

Omul sovietic care a imprimat dezvoltării istoriei un asemenea ritm fără precedent este nerăbdător. El așteaptă din partea literaturii un răspuns mai cald, mai operativ la problemele care-l frămîntă, el vrea să vadă în scriitor nu un cronicar care înregistrează „retroactiv" viața și lupta sa, ci un prieten și tovarăș de luptă, un explorator al viitorului, care îmbogățește pe constructori cu noi idei, deschizînd noi orizonturi.

Cititorul este adesea nemulțumit de cărțile noastre din cauză că în ele este zugrăvită în mod unilateral contemporaneitatea sovietică, din cauză că mulți dintre noi nu pot sau se tem să urmeze tradițiile predecesorilor noștri — clasicii — și adesea estompează în cărțile lor pe om printr-o problemă sau un material, se tem să înfățișeze pe om sub „cele trei dimensiuni" ale existenței sale istorice — în mod multilateral, în întreaga bogăție a lumii lui spirituale, și în unitatea intereselor sociale și personale.

Partidul Comunist consideră literatura drept ajutorul său activ în educarea comunistă a maselor populare, drept o armă de luptă împotriva rămășițelor trecutului, un mijloc de generalizare a noului în viața și caracterul omului sovietic. Dar, soluționînd sarcinile cu caracter general, trebuie scoase în evidență în mod deosebit acele aspecte și genuri ale literaturii de a căror dezvoltare depinde creșterea formelor înrudite ale artei. O atenție deosebită trebuie să dea scriitorii activității în domeniul dramaturgiei teatrale și cinematografice, în domeniul acelor feluri de poezii care sînt legate de cîntece și muzică.

Uniunea scriitorilor ca organizație obștească este promotorul ideilor partidului în literatură, forma conducerii colective a literaturii de către scriitori. Înființată din inițiativa lui A. M. Gorki, Uniunea Scriitorilor a îndeplinit acest rol timp de 20 de ani.

În preajma Congresului unional, în întreaga țară au avut loc congrese ale scriitorilor pe republici, conferințe ale scriitorilor pe regiuni și raioane. În cadrul acestor congrese și conferințe, într-o atmosferă cu adevărat democratică, de largă critică și auto-critică, au prezentat rapoarte, corapoarte și au participat la discuții peste 1.300 scriitori, mai mult de o treime din numărul total al scriitorilor care fac parte din Uniune.

În numeroase cuvîntări a fost adusă o critică serioasă diferitelor aspecte ale muncii Uniunii scriitorilor, inclusiv muncii organizatorice. Această critică, adesea aspră, a fost îndreptată în întregime spre întărirea Uniunii, prin îndreptarea hotărîtă a gafelor și greșelilor în munca ei.

Mari sînt sarcinile pe care literatura va trebui să le rezolve în colectiv la Congres și după Congres. Pentru îndeplinirea acestor sarcini este nevoie de eforturile întregului colectiv al oamenilor de litere sovietici.

În perioada dintre cele două congrese au început să activeze pe tărîm literar mulți oameni noi, totuși vîrsta medie a scriitorului a crescut cu 10—15 ani, iar greutatea specifică a tinerilor scriitori în vîrstă pînă la 30 de ani, a scăzut considerabil. Aceasta înseamnă că în fața noastră stă în întreaga ei însemnătate sarcina atragerii în literatură a unor elemente de talent din rîndurile tineretului. Pentru acestia trebuie să fie create condiții care să îmbine bunăvoința față de tinerele talente cu cea mai strictă exigență față de calitatea operelor cu care tineretul debutează în literatură. Congresul nostru trebuie să atragă în modul cel mai stăruitor atenția oamenilor de litere din generația mai veche asupra obligației care le revine direct de a răspunde pentru ziua de mîine a literaturii, adică pentru educarea tinerilor scriitori. Scriitorii noștri, urmînd exemplul lui A. M. Gorki, trebuie să-și împărtășească mai generos experiența lor tineretului, atrăgînd în literatură mereu noi și noi oameni talentați.

În încheiere, raportorul a declarat:

Succesul literaturii sovietice, uriașa răspîndire a operelor ei în țara noastră și peste hotare înseamnă mersul victorios și triumfal prin țările lumii ale noului erou — omul sovietic.

Grija primordială a scriitorilor sovietici trebuie să fie îmbogățirea acestui erou în operele literare cu noi trăsături și calități pe care le educă zi de zi în oameni viața sovietică care se dezvoltă neîntrerupt.

Ședința din după amiaza zilei de 16 decembrie

Raportul lui Boris Polevoi

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Ședința din după amiaza zilei de 16 decembrie a Congresului unional al scriitorilor sovietici a fost prezidată de scriitorul ucrainean Pavlo Ticina. Delegații și invitații au ascultat raportul lui Boris Polevoi despre literatura sovietică pentru copii.

Raportorul a citat cifre ilustrînd realizările literaturii moderne pentru copii în ultimii 20 de ani. În timp ce în perioada primului Congres al scriitorilor sovietici doar cîțiva scriitori desfășurau o activitate permanentă pe tărîmul literaturii pentru copii, în ultimii 20 de ani au scris cărți pentru copii 1.500 autori, scriitori, poeți, dramaturgi, oameni de știință, pedagogi, exploratori, oameni cu renume și experiență. Au fost tipărite 20.600 titluri de cărți pentru copii într-un tiraj total de 911 milioane exemplare. Raportorul a subliniat că în rîndurile tinerilor cititori se bucură de o deosebită popularitate operele lui Nikolai Ostrovski, Valentin Kataev, Arcadi Gaidar, Aleksandr Fadeev, Veniamin Kaverin și ale multor alți scriitori. Eroii favoriți ai copiilor și tineretului sînt în același timp figuri atrăgătoare și originale ca luptătorul pentru libertate, Ceapaev, tînărul comunist intransigent, Pavel Korceaghin, ostaș glorios și vajnic om al muncii, visătoarea și pasionata școlăriță Zoia Kosmodemianskaia, care în zilele grele pentru patrie a devenit o neînfricată răzbunătoare a poporului, precum și membrii glorioasei pleiade a tinerei gărzi. Cărțile care înfățișează pe acești eroi au găsit un larg răsunet în rîndurile a milioane de cititori pentru că scriitorii au descris oameni care întruchipează trăsăturile eroului adevărat al epocii noastre. Eroi favoriți ai tinerilor cititori sovietici sînt de asemenea personajele lui Pușkin, Gogol, Nekrasov, Cervantes, De Foe, Christian Andersen, Charles De Coster și ale multor alți clasici ai literaturii universale. Trăsătura caracteristică comună care îi unește pe eroii cărților pentru copii fie ele moderne, clasice, sau traduceri, o constituie dragostea de patrie, dragostea pentru poporul lor, sentimentele frățești față de popoarele celorlalte țări, respectul față de oameni, oricare ar fi limba pe care o vorbesc și oricare ar fi culoarea pielii lor.

Poeții sovietici au creat pentru copii numeroase versuri bune. Operele lui Samuil Marșak, de pildă, au apărut pînă astăzi în 661 de ediții, ale lui Kornei Ciukovski — în 450 de ediții, cărțile lui Agnia Barto în 435 ediții. Tinerii cititori au îndrăgit poeziile lui Serghei Mihalkov, Elenei Blaghinina, Nataliei Zabila și ale multor alți poeți.

Operele literaturii sovietice pentru copii se bucură de popularitate și peste hotarele Țării Sovietice. Potrivit unor date, departe de a fi complete, în ultimii trei ani au fost editate în străinătate peste 800 lucrări de literatură sovietică pentru copii, care au apărut în 3.000 de ediții în 23 de țări, traduse în 29 de limbi.

Alături de opere remarcabile care dezvăluie bogata lume spirituală a eroilor lor mai există cărți care nu corespund cerințelor tinerilor cititori sovietici. Cauza principală a insuccesului unei serii de scriitori — a subliniat Polevoi — este faptul că aceștia nu cunosc îndeajuns viața, că sînt rupți de realitate. Raportorul a subliniat că poeții care scriu pentru copii, la fel ca și prozatorii trebuie să caute neîncetat eroii lor, temele lor, să dezvăluie în fața copiilor imaginile luminoase ale realității socialiste.

Raportorul a relevat că una din cele mai mari și mai importante teme ale literaturii pentru copii este măreața muncă creatoare care a cuprins întreaga Țară Sovietică. Tinerii cititori au nevoie de cărți poetice și romantice care să proslăvească munca, cărți care să dezvăluie în imagini calde și veridice esența nobilă a muncii creatoare, pasionantă și diversă a oamenilor muncii.

Raportul lui Samed Vurgun

În aceeași ședință Samed Vurgun, cunoscut poet azerbaidjan și traducător în limba azerbaidjană a numeroase lucrări din literatura rusă și străină, a prezentat raportul despre poezia sovietică. Samed Vurgun a acordat o mare atenție tradițiilor internaționalismului în poezia sovietică. Poezia sovietică, a spus el, este măreață și este unitară, deși răsună în limbile multor naționalități. Ea este poezia frăției și prieteniei popoarelor libere, care cîntă în toate limbile țării noastre.

Exprimînd părerea poeților tuturor republicilor sovietice frățești, Samed Vurgun a subliniat măreața misiune istorică a poeziei ruse clasice și moderne, care a ridicat pe o treaptă nouă literaturile naționale sovietice, a îmbogățit creația artistică a poeților de diferite naționalități prin tradițiile ei realiste și revoluționare.

Poeții sovietici cîntă prietenia dintre popoarele întregii lumi, forța atotputernică a internaționalismului proletar, ei salută cu bucurie tot ce se înfăptuiește mai bun și mai luminos în patria lor și în lumea întreagă. Lupta pentru tot ce este înaintat, progresist — iată tema principală, inspirată de viață, a poeziei sovietice, a declarat Samed Vurgun.

Poezia sovietică nu cunoaște ziduri despărțitoare. În ea își găsește răsunet tot ce frămîntă pe om. Poeții sovietici scriu despre fericirea popoarelor și despre fericirea îndrăgostiților, despre dragostea de patrie și dragostea maternă, despre ceea ce creează milioane de oameni și despre cercetările creatoare ale artistului însuși.

Încheindu-și raportul și caracterizînd sarcinile care revin poeziei sovietice, Samed Vurgun a declarat:

În centrul gîndirii noastre poetice trebuie să se afle imaginea măreață a omului nou, socialist, făuritorul istoriei noi, în toată bogăția activității sale multilaterale, cu înaltele sale calități morale și nobilele sale idealuri. Avem nevoie mai mult ca oricînd de un puternic elan al gîndirii poetice care să cuprindă larg minunata noastră realitate și mărețul nostru viitor.

Raportul comisiei de validare

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după amiaza zilei de 16 decembrie a celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici, scriitorul Lev Nikulin a prezentat raportul comisiei de validare. El a comunicat că pentru Congres au fost aleși 738 delegați, dintre care 626 cu drept de vot deliberativ și 112 cu drept de vot consultativ. În continuare el a vorbit pe scurt despre schimbările care au avut loc în componența Uniunii scriitorilor sovietici după primul Congres. În anul 1934 Uniunea număra 1.500 de membri și candidați, iar la 1 decembrie 1954 — 3.695. Creșterea de 2 ori și jumătate a numărului membrilor și candidaților este însoțită de asemenea de mari schimbări calitative petrecute în componența Uniunii.

Coraportul lui Konstantin Simonov

După raportul comisiei de validare a urmat coraportul lui Konstantin Simonov despre proza artistică sovietică. Evenimentele care s-au petrecut în ultimii 20 de ani în proza sovietică, a spus el, trebuie privite în legătură directă cu evenimentele petrecute în viața poporului, insistîndu-se în primul rînd asupra cărților care au avut un rol remarcabil în viața societății și care datorită calităților lor artistice au rezistat încercărilor timpului. Numărul cărților de acest fel este mare în proza sovietică multinațională.

Simonov a vorbit despre principalele perioade de dezvoltare a prozei în ultimii 20 de ani. În prima perioadă (1934-1941) au fost create trei epopei care în cursul anilor au rămas întipărite în conștiința cititorilor sovietici ca opere clasice: „Viața lui Klim Samghin" de M. Gorki, „Pe Donul liniștit" de M. Șolohov și „Calvarul" de A. Tolstoi. Imediat după aceste puternice opere epice a urmat „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski și „Poemul pedagogic" de A. Makarenko — cărți care au contribuit cu deosebit succes la formarea caracterului ferm și dintr-o bucată al omului sovietic. Raportorul a citat și o serie de alte cărți care au constituit jaloane importante în dezvoltarea literaturii.

Trecînd la anii eroici ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, raportorul a arătat că cele mai bune opere din această perioadă au o trăsătură comună, în cea mai mare măsură proprie întregii literaturi sovietice din anii războiului și anume unitatea dintre scriitori și popor. În acea perioadă s-au scris de asemenea minunate articole, povestiri, schițe, corespondențe despre măreția faptelor de eroism în muncă ale oamenilor sovietici.

Vorbind apoi despre literatura anilor de după război, Simonov a analizat trăsăturile caracteristice generale ale dezvoltării ei. Acestea sînt în primul rînd dinamismul forțelor tinere; venirea în literatură a numeroși scriitori noi, cîștigarea unor largi cercuri de cititori de către operele aparținînd literaturilor naționale frățești traduse în limba rusă. Noile centre culturale mari care au apărut în țară au dat literaturii sovietice noi scriitori. Aceasta explică apariția unor cărți, care au lărgit orizontul cititorului făcîndu-l să cuprindă în conștiința sa vastele întinderi ale Patriei sovietice.

Simonov a vorbit despre esența metodei realismului socialist, despre înțelegerea și aplicarea ei justă în practica scriitoricească modernă.

Sîntem convinși, a spus el că realismul socialist este singura cale justă și rodnică pentru literatura care se află în slujba poporului. Artistul căruia îi este propriu realismul socialist se situează pe punctul de vedere că în lume nu există decît un singur adevăr, că acesta este adevărul poporului care luptă pentru socialism.

În prezent, în anii de după război cînd 900.000.000 oameni au pășit pe calea construirii socialismului, realismul socialist se dezvoltă ca metoda principală a literaturii pretutindeni unde a învins poporul.

Scriitorul sovietic care-și făurește operele pe baza metodei realismului socialist, înregistrează toate aspectele omului, dar iubește în el numai ceea ce îl duce spre viitor. El nu închide ochii pentru a nu vedea ceea ce este meschin în el, dar consideră firesc pentru om ceea ce este nobil. El înțelege slăbiciunile omului, dar vrea să cultive în el forța.

În continuare, raportorul a subliniat că în anii de după război și-a găsit o largă răspîndire faimoasa „teorie a lipsei de conflicte" și într-un număr destul de mare de cărți au apărut tendințe de prezentare a realității în culori trandafirii și dulcege, împotriva cărora se pronunță astăzi cu hotărîre atît critica cît și opinia publică a scriitorilor.

O mare parte a raportului a fost consacrată problemei măiestriei scriitorului. Deși în ultimii 20 de ani nivelul general al prozei a crescut simțitor, a subliniat vorbitorul, totuși în raport cu creșterea generală a literaturii și cu sporirea exigenței cititorului sovietic, lupta pentru o înaltă măiestrie, și în speță pentru măiestrie în proză, se desfășoară astăzi cu deosebită ascuțime.

Raportorul a vorbit despre marile tradiții gorkiene, despre sarcinile literaturii de a slăvi munca ca principala activitate a omului realității noastre.

Simonov a subliniat necesitatea creării unei atmosfere de profund respect față de măiestrie, astfel încît în nici un caz o carte slabă să nu fie apreciată ca mediocră, una mediocră ca bună și o carte bună ca excelentă. Numai prin respectarea strictă a acestui principiu se vor crea condiții favorabile pentru ca după o carte mediocră un scriitor să scrie una bună și după una bună să scrie una excelentă, iar nu invers. Simonov și-a încheiat raportul prin cuvintele rostite de marele Gorki la ultima ședință a primului Congres unional al scriitorilor sovietici:

„Sîntem angrenați într-o operă uriașă, o operă de importanță mondială și trebuie să fim personal demni de a lua parte la ea... Nu trebuie să uităm nici o clipă că întreaga omenire muncitoare se gîndește la noi ascultînd glasul nostru și că lucrăm pentru un cititor și un spectator pe care nu l-a cunoscut încă niciodată întreaga istorie a omenirii. Vă chem, tovarăși, să învățați, să învățați să gîndiți, să munciți, să învățați să vă respectați și să vă prețuiți unul pe altul cum se prețuiesc unul pe altul ostașii pe cîmpul de luptă și să nu vă irosiți forțele în lupta unul împotriva altuia pentru lucruri de nimic, într-un moment cînd istoria v-a chemat la o luptă necruțătoare împotriva lumii vechi".

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.51.20. Secția scrisori Tel. 7.60.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.